

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Wilma Virintie & Rami Bakieh

Midnight Hours – meidän tarina

Mendi Moon -projektin synty ja kehittyminen työ- ja parisuhteemme kulmakiveksi

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikin tutkinto

Muusikko (AMK)

Opinnäytetyö

15.5.2020

Tekijät	Rami Bakieh ja Wilma Virintie
Otsikko	Midnight Hours – meidän tarina
Sivumäärä	64 sivua + 2 liitettä
Aika	15.5.2020
Tutkinto	Muusikko (AMK)
Tutkinto-ohjelma	Musiikin tutkinto
Suuntautumisvaihtoehto	Musiikin tekeminen ja tuottaminen
Ohjaaja	Lehtori Jukka Väisänen
Arviointi	Lehtori Julius Mauranen
<p>Opinnäytetyössämme käsitelimme, mitä yhteistyö merkitsee Mendi Moon -musiikkiprojektissa. Analysoimme projektin, tiimin muodostumisen, sekä Midnight Hours -biisin tekoprosessin avulla, miten työtapamme sekä työ- ja parisuhteemme ovat kehittyneet. Mendi Moon on Rami Bakiehin ja Wilma Virintien yhteinen projekti, jossa Rami toimii laajasti tuottajan roolissa ja Wilma biisinkirjoittajan sekä artistin rooleissa. Tutkimme yhteistyötämme projektin syntymästä nykypäivään. Jäsensimme opinnäytetyömme kolmeen pääosiin, jotka ovat Mendi Moon, työ- ja parisuhde, sekä Midnight Hours. Analysoimme tiimin vaikutusta projektiin ja vastaavasti sen vaikutusta tiimiimme.</p> <p>Tutkimme ja vertailimme kokemuksiamme henkilökohtaisia aineistojamme ja muistelmiamme hyödyntäen. Tutkimusmenetelmänä käytimme henkilökohtaista narratiivista muistelumenetelmää. Työ on luonteeltaan muisteleva ja täten se nähdään mikrohistoriallisena tutkimuksena. Opinnäytetyömme on myös osittain musiikkianalyttinen, sillä analysoimme samalla Midnight Hours -biisin tekoprosessia. Teimme persoonallisuustestejä syventääksemme opinnäytetyötämme ja tuodaksemme uutta näkökulmaa työ- ja parisuhteemme analysoimiseen.</p> <p>Totesimme opinnäytetyön perusteella täydentävämme toisiamme projektissa. Kasvatimme tietopohjaamme hyvästä tiimityöskentelystä ja opimme hyödyntämään sitä jo opinnäytetyötä kirjoittaessa. Työn aikana heränneet keskustelut saivat meidät näkemään paremmin omia sekä toistemme työskentelyn rakennetta, tarpeita, vahvuuksia ja kehitysalueita. Saimme lisää motivaatiota kehittymiseen musiikintekijöinä sekä yhteisen päämäärämme saavuttamiseen. Opimme jäsentelemään, missä tilanteissa tarvitsemme ulkopuolista apua, ja milloin todennäköisimmin hyödyimme tiivistä parityöskentelystä. Huomasimme, kuinka tärkeä osa projekti on parisuhdettamme sekä musiikillista identiteettiämme. Opinnäytetyö sai meidät myös pohtimaan, kuinka haluamme priorisoida projektiamme, ja kuinka paljon aikaa vastaavanlaiset työt mahdollisesti vievät.</p> <p>Opinnäytetyömme tutustuttaa lukijan hyvän tiimin rakennettiin. Se antaa ideoita yhteistyön ja omien työtapojen tarkasteluun musiikkiprojektin näkökulmasta. Työ auttaa näkemään omien motiivien vaikutuksen tiimiin ja sen päämäärään, ja sitä kautta myös kunnioittamaan omaa ja muiden työpanosta. Se voi inspiroida kokeilemaan uusia työtapoja ja kehittämään itseään tiimin jäsenenä. Opinnäytetyömme antaa työkaluja musiikillisen projektin rakentamiseen artistin, biisinkirjoittajan, tuottajan sekä pariskunnan näkökulmasta. Sen avulla voi oppia ymmärtämään tiimin jäsenten tarpeita paremmin, ja näin kehittää toimivia työtapoja pitkäaikaisen yhteistyön saavuttamiseksi.</p>	
Avainsanat	yhteistyö, tiimi, työ- ja parisuhde, co-write, työtapo, artisti, biisi

Authors	Rami Bakieh ja Wilma Virintie
Title	The Lifespan of Midnight Hours
Number of Pages	64 pages + 2 appendices
Date	15 th May 2020
Degree	Bachelor of Music
Degree Programme	Music Degree
Specialisation option	Music producer and songwriter
Instructor	Jukka Väisänen M.Mus
Evaluator	Julius Mauranen M.Mus
<p>In our thesis we analyzed the importance of our teamwork, which began and developed through the music project Mendi Moon. We observed the growth of our working habits and relationship throughout the project, the development of the team and the making of the song <i>Midnight Hours</i>. Rami has taken a broad role in producing and Wilma is the songwriter and artist in the mutual project. <i>Midnight Hours</i> shows our close working relationship not only as a song, but also as a working process. After examining our teamwork throughout the project until this day, we arranged our work into three main sections which are Mendi Moon, professional and personal relationship, and the song <i>Midnight Hours</i>. We analyzed the impact the team has had on the project and vice versa.</p> <p>We compared and analyzed our experiences by using personal material and memoirs. We used a narrative reminiscence method to carry out our research. Our work is reminiscent by nature and is therefore looked upon as a micro historical research. It is also partly musically analytical, as we dissected the musical process of <i>Midnight Hours</i>. We examined the team from a scientific point of view by performing a few psychological tests, thus bringing depth to our thesis and new insight to analyzing our professional and personal relationship.</p> <p>Through this process, we have come to the conclusion that we complete each other as a team in our work as well as in personal life. We broadened our knowledge of what makes a good team, and thus learned how to work together even better than before. The discussions we had while writing, made us acknowledge each other's working methods, needs, strengths and weaknesses. By noticing the values defining us as a team and individuals, we could utilize them more effectively to every part of the project. Our motivation increased towards progressing as makers of music, as well as working towards our shared goal. We learned what situation might require outside assistance and we would more likely succeed as a team of two. We discovered how important the project is for our personal relationship and our musical identity. This helps us with the prioritizing and scheduling of the project.</p> <p>Our thesis familiarizes the reader with the building blocks of a sustainable team, which offers ideas about teamwork and ways to review different working methods. This helps to understand how personal motives affect teamwork and therefore gives insight to respecting other's work input as well as your own. Hopefully it will inspire to try out new working methods and enables self-development as a team member. Our thesis offers tools for building a musical project, from an artist's, songwriter's and producer's point of view. With its help you can learn to understand individual team members better, thus developing functioning and long-lasting collaborations.</p>	
Keywords	teamwork, team, professional and personal relationship, co-write, work method, artist, song

Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Taustaa	1
1.2	Nykytilanne	2
1.3	Tutkimuskysymyksiä	3
1.4	Tutkimusmenetelmät	4
2	Tiimi	5
3	Keskeisiä käsitteitä	6
4	Mendi Moon	9
4.1	Nimen alkuperä	10
4.2	Tiimin reaktio nimenvaltintaan	11
4.3	Brändi	12
5	Keitä olemme tekijöinä?	14
5.1	Wilma	14
5.2	Rami	18
6	Yhdessä työskentelyä	21
6.1	Tiimin muodostumisen ensivaiheet	21
6.2	Levy-yhtiö tiimin uutena jäsenenä	22
6.3	Roolimme projektissa	23
6.3.1	Levy-yhtiön vaikutus rooleihimme	25
7	Parisuhde ja työ	26
7.1	Työ vai parisuhde?	26
7.2	Sovimmeko yhteen?	27
7.3	Kotistudio	29

8	Psykologisia tutkimuksia	31
8.1	Persoonallisuustesti	31
8.1.1	Wilma, Päälikkö, ENTJ-T	33
8.1.2	Rami, Protagonisti, ENFJ-A/T	34
8.2	Persoonallisuusprofiilien vertailu	35
8.3	Tiimiroolitest	39
8.3.1	Wilma, tehtävät	40
8.3.2	Rami, ihmiset	41
8.4	Tiimiprofiilien vertailu	42
8.5	Tutkimusten yhteenveto	43
8.6	Tutkimusten risut ja ruusut	44
9	Midnight Hours	46
9.1	Yleiset työtavat ja kappaleen synty	47
9.2	Mökkiviikonloppu	48
9.3	Jälkituotantoa mökkeilyn jälkeen	51
9.4	Julkaisu ja musiikkivideo	53
9.5	Live	55
10	Pohdinta	57
10.1	Mendi Moon -projektin kehitys	57
10.2	Parisuhteen integroituminen	59
10.3	Testitulosten tulkinta	61
10.4	Midnight Hours -prosessin merkitys	62
10.5	Tavoitteet, tulokset ja tulevaisuus	63
	Lähteet	65

1 Johdanto

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on raportoida Mendi Moon -projektin syntyä, sekä sen vaikutuksia työ- ja parisuhteemme muokkaantumiseen ja päinvastoin. Projektin keskiössä on Midnight Hours -kappale, joka kertoo työ- ja parisuhteemme alkuvaiheesta. Biisin työstäminen alkoi vuonna 2016, jolloin myös projektin muodon haku oli kriittisimmillään. Kappale julkaistiin vuonna 2018 ja se oli tiimimme toinen julkaisu. Rami toimi projektissa tuottajan roolissa, ja Wilma artistina ja biisinkirjoittajana taiteilijanimellä Mendi Moon. Me, Wilma Virintie ja Rami Bakieh toteutamme opinnäytetyömme parityönä. Midnight Hours on kuunneltavissa esimerkiksi täältä:

<https://youtu.be/dgYIVFyLzM4>

1.1 Taustaa

Tapasimme Pop & Jazz Konservatoriolla vuonna 2014. Rami kävi kahden vuoden musiikkiteknologilijan, ja Wilma laulajan muusikkolinjan. Kuultuaan Wilman laulua ja huuhua siitä, että hän kirjoittaa biisejä englanniksi, Rami ehdotti yhteistyötä. Wilman artistiuraa rakentamaan liittyi myös muita koulussa tavattuja henkilöitä. Wilma esitti pianon avulla kirjoittamansa kappaleet ryhmälle, ja niitä työstettiin sen jälkeen yhdessä. Tällöin emme vielä seurustelleet vaan olimme molemmat parisuhteessa tahoillamme. Koska Wilma oli silloin kirjoittanut vain muutaman kappaleen itsekseen pianolla, ja Rami vasta harjoitteli tuottamisen alkeita, opimme paljon toisiltamme ja kollegoiltaamme projektin edetessä.

Rami on taustaltaan entinen rumpali, joka vakavan käsivamman myötä alkoi kirjoittamaan biisejä rap-keulahahmona Green Light District -nimisessä bändissä. Wilma puolestaan aloitti pop-laulun klassisen pianon soiton vastapainoksi. Myöhemmin hänen lauluopettajansa järjestämä kurssi innosti kirjoittamaan biisejä. Alkuvuodet Mendi Moon -projektin tiimin löytämisen jälkeen olivat Wilman artistiuran kannalta hitaasti eteneviä, koska Ramilla ja tiimin muilla jäsenillä oli omien urien vuoksi paljon muita menoja koulun lisäksi. Kuitenkin näinä vuosina opimme tuntemaan toisemme hyvin, ystävystyimme ja opimme, millainen musiikki ja osaaminen yhdistää ja erottaa meitä. Kesällä 2016 pääsimme yhteisymmärrykseen siitä, että jatkaisimme Mendi Moon -projektin työstämistä kahdestaan.

Pääsimme molemmat saman vuoden syksyllä Metropolian Musiikin tekeminen ja tuottaminen -linjalle, ja aloimme panostamaan Wilman artistiuraan. Kesällä molempien parisuhteet olivat päättäneet ja myöhemmin syksyllä ystävyysuhteemme muuttui romanttisemmaksi. Tämä toi lisää haasteita ja muokkasi vahvasti mm. motivaatiotamme edistää projektia. Mendi Moon on Wilman varhaislapsuudessa keksimä roolileikkiniimi, jonka hän omaksui artistinimekseen hyvin pian uransa aloitettua.

Kerromme enemmän musiikillisista taustoistamme luvussa 5.

1.2 Nykytilanne

Seurustelemme ja työskentelemme edelleen yhdessä vuonna 2020. Olemme julkaisseet neljä kappaletta Mendi Moon -nimen alla, joista viimeisin on uudelleen sovitettu cover-kappale. Viimeisimmästä julkaisusta on jo yli vuosi ja olemme työstäneet uutta musiikkia jo pitkään. Olimme suunnitelleet julkaisevamme seuraavaksi useamman kappaleen EP:n muodossa, ja olemme biisinkirjoituksen näkökulmasta nyt viimeistelyvaiheessa. Syitä julkaisun viivästymiseen on monia. Koulun tarjoamat tehtävät ovat vieäneet aikaa ja taloudellisen tilanteen vuoksi olemme tehneet koulun ohella musiikkiin liittymättömiä osa-aikaistöitä. Olemme myös olleet tyytymättömiä biiseihin, muokanneet, sekä jopa vaihtaneet useita kappaleita pois kokonaisuudesta. Kuitenkin merkittävin syy on ollut muille kirjoittamisen ja siten co-write -työn lisääntynyt määrä.

Kiinnostuksemme ryhmätyöskentelyä kohtaan, koulun tarjoamien opintojen, sekä mm. Teoston vuonna 2019 tammikuussa järjestämän *Top 20 Future Hitmakers* -kurssin myötä, olemme työstäneet tuottaja- ja biisinkirjoitustaitojamme Mendi Moon -projektin ohella. Tämä on johtanut mm. siihen, että Wilma teki kustannussopimuksen Nordic Music Partnersille syksyllä 2019. Sopimus on tuonut entistä enemmän lisämerkitystä kehittyä kirjoittajana myös muille kuin itselleen. Olemme tehneet paljon co-write -sessioita sekä yhdessä että erikseen, ja ne ovatkin vienneet ajallisesti suurimman osan viime vuodesta.

Olemme huomanneet, kuinka paljon olemme oppineet ja kuinka suuri merkitys sillä on ollut Mendi Moon -projektin kannalta. Vaikka projekti ei ole edistynyt haluttuun tahtiin, olemme tyytyväisiä edellä mainittuun ajanjaksoon, sillä olemme kehittyneet tekijöinä ja oppineet musiikkialasta valtavasti. Osaamisen kehittyminen on itsessään yksi iso osa-

syy julkaisujen viivästymiseen. Olemme halunneet hioa kappaleita ja tuotantoja jatkuvasti, sillä ne eivät ole vaikuttaneet osaamistasoomme ja mieltymyksiimme nähden siinä hetkessä enää yhtä hyviltä. Tällä hetkellä meillä on kuitenkin suunnitelmana viedä Mendi Moon -projekti päättäväisesti kohti julkaisuja heti valmistumisen jälkeen. Aiomme edelleen tehdä musiikkia parityönä ja toivomme saavamme tästä opinnäytetyöstä uusia ideoita ja näkökulmia tulevaisuuden työskentelyymme. Levytyssopimus on edelleen voimassa ja suunnitelmanamme on julkaista EP mahdollisimman pian.

Mikä merkitys opinnäytetyöllämme on meille ja lukijalle?

Prosessin tuloksena syntyi Mendi Moon -projektin nykyinen muoto, kappale nimeltä Midnight Hours, sekä sen myötä uusia kokemuksia pariskuntana ja kollegoina. Kappale kertoo suhteemme alkuvaiheesta ja se vaikutti vahvasti projektin muokkaantumiseen. Projektista kehittyikin suhteemme kulmakivi ja analysoimme yhteistyön merkitystä laajasti musiikkiprojektissamme.

Opimme prosessista paljon, ja pyrimme tässä opinnäytetyössä analysoimaan sen vaiheita reflektoiden niitä nykyisiin työtapoihimme ja kokemuksiimme, sekä analysoimaan työsuhteen muodostumiseen vaikuttavia tekijöitä projektin kautta. Kirjoitamme työmme biisinkirjoittajan, tuottajan sekä pariskunnan näkökulmasta. Toivomme oppivamme hahmottamaan sitä kautta projektia ja työskentelyämme vielä paremmin, ja antamaan näin uusia näkökulmia tulevien biisien tekoon ja julkaisuun sekä projektin brändäämiseen. Pyrimme saamaan lukijan ymmärtämään Midnight Hours -kappaleen ja projektimme kautta oppiamme asioita, ja täten antamaan uusia työkaluja ja ideoita, jotka voisivat auttaa mm. projektin ja työsuhteen luomisessa.

1.3 Tutkimuskysymyksiä

Työmme jakautuu kolmeen pääosioon, jotka ovat Mendi Moon -projekti, työ- ja parisuhde, sekä Midnight Hours -biisi. Kaikki kolme osaa kuvaavat tiimiämme ja sen kehittymistä eri näkökulmista. Pohdimme eri työskentelyvaiheiden kautta, mikä on ollut merkittävää prosessin aikana. Tämä kaikki kulminoituu lopulta meihin, jotka olemme muokanneet artistiunelmasta yhteisen elämäntyön, ja joka taas on puolestaan muokannut meitä ihmisinä hyvinkin kokonaisvaltaisesti.

Kirjoittaessamme opinnäytetyötämme, huomasimme työmme tiivistyvän yhteen kysymykseen: *Mitä yhteistyö merkitsee projektissamme?*

Jotta pystymme analysoimaan Midnight Hours -kappaleen luomisprosessia, ja sen kautta yhteistyötämme, vastaamme mm. seuraaviin kysymyksiin Mendi Moon -projektista: *Miten projekti on muodostunut, ja mitä Mendi Moon symboloi?*

Koska työ- ja parisuhteemme kehitys ovat erittäin keskeisessä osassa projektiamme, ja määrittelevät siten myös työtehtäviämme, pyrimme analysoimaan näitä suhteita vastaamalla myös seuraaviin kysymyksiin: *Keitä olemme, ja miten roolimme ovat muokkaantuneet projektin myötä?*

Midnight Hours on ollut hyvin keskeinen osa yhteistyötämme ja projektiamme, ja sen luonti- ja julkaisuvaiheet kertovat paljon työtavoistamme. Koemme biisin olevan hyvä väline analysoidessamme, miten olemme kohdanneet uudet haasteet matkamme varrella, ja mitä opimme itsestämme, toisistamme ja projektista sen kautta. Täten täydennämme tutkimusongelmaamme myös seuraavilla kysymyksillä: *Mitä kappale kertoo projektistamme ja työskentelystämme, ja millainen merkitys sillä on työsuhteemme kannalta?*

1.4 Tutkimusmenetelmät

Käytämme henkilökohtaista narratiivista muistelumenetelmää tutkimuksessamme. Kyseisessä tutkimuksessa tutkimusaineistona ovat narratiivit, jotka voivat olla kerronnallista, kertomuksellista tai tarinallista aineistoa suullisesti tai kirjallisesti tuotettuna. (Huuhka & Pöntinen 2011). Käytämme prosessin aikana tehtyjä demoja, tuotantoprojekteja, päiväkirjoja, muistiinpanoja, muistoja ja tallentuneita viestejä lähteenä. Koska työmme on luonteeltaan muisteleva, on se nähtävissä mikrohistoriallisena tutkimuksena.

Tutkimus voidaan nähdä myös musiikkianalyttisena työnä (DeVoto, 2003) sillä analysoimme Midnight Hours -biisin tekoprosessia. Pyrimme kuitenkin analysoimaan vain olennaiset työvaiheet tiimityöskentelyn, työsuhteen muokkaantumisen ja sen vaikutuksen kannalta, sekä miten kappale alkoi määrittämään Mendi Moon -projektin ja sen kautta työ- ja parisuhteemme luonnetta. Opinnäytetyö on kirjoitettu pääosin me-muodossa, viitaten nimiimme tarpeen vaatiessa.

Kaipasimme opinnäytetyöhömmе syvyyttä, joten teimme molemmat Myers Briggs -persoonallisuustestin ja Belbin -tiimiroolitestin. Testejä ja niistä saatuja tuloksia olemme analysoineet ja vertailleet luvussa 8. Testit toivat tutkimuksellisen näkökulman muuten hyvin henkilökohtaiseen ja muistelevaan työhömmе. Tulokset alleviivasivat analyysijämme, mutta toivat myös uusia näkökulmia itsestämme, toisistamme, yhteistyöstämme ja parisuhteestamme.

2 Tiimi

Koska tiimityöskentely on hyvin olennainen osa opinnäytetyötämme, koemme tarpeelliseksi pohtia sen merkitystä hieman syvemmin. Täten meidän on ensin ymmärrettävä mitä se tarkoittaa, mistä se rakentuu, ja mikä hyvä tiimi on tutkimuskäsitteen näkökulmasta. Seuraava lainaus on Katzenbach & Smithin kirjasta *Tiimit ja Tuloksekas Yritys*:

”Tiimi on pieni ryhmä ihmisiä, joilla on toisiaan täydentäviä taitoja, jotka ovat sitoutuneet yhteiseen päämäärään, yhteisiin suoritustavoitteisiin ja yhteiseen toimintamalliin, ja jotka pitävät itseään yhteisvastuussa suorituksistaan.” – Katzenbach & Smith (1998)

Nämä lauseet selittävät tiimi-sanан hyvin mutta erittäin idyllisesti ja optimaalisesti. Ennen kuin tällaisen tiimin saa muodostettua, on sen eteen usein tehtävä paljon töitä. Emme ole aina olleet toisiamme täydentäviä, ottaneet vaadittua vastuuta, eikä meillä myöskään ole aina ollut täysin yhtenevää päämäärää. Työstimme näitä ominaisuuksia, ja teemme mm. tämän opinnäytetyön yhdessä kehittääksemme niitä edelleen. Toistemme kanssa työskentely tuntui kuitenkin luontevalta jo alussa, ja jatkoimme yhteisellä polulla. Työ- ja parisuhteemme ovat vaatineet lähes jokapäiväistä huomiota ja paljon voimia kehittymiseensä. Yhteistyö sujuu aika ajoin paremmin, ja vastapainoksi välillä taas huonommin. Esimerkiksi stressin alla kiireelliset deadlinet vaativat usein lisäenergiaa, ja herkästi syntyvät konfliktit vaikeuttavat työskentelyämme. Pohdimmekin

opinnäytetyössämme, mitä voisimme ottaa huomioon parantaaksemme työskentelyämme, ja mitkä asiat ovat olleet merkittäviä parityömme kannalta. Lisäsimme myös tutkimuksellista otetta henkilökohtaisten analyysiemme tueksi.

Mendi Moon -nimi syntyi jo varhain Wilman lapsuudessa, eikä hän silloin tiennyt missä muodossa se tulee ilmenemään hänen elämässään. Tämä pienen tytön sekava idea muodostui artistiunelmaksi, jota Rami lähti työstämään Wilman kanssa tietämättä muuta kuin sen, että Wilma laulaa ja kirjoittaa biisejä. Tiimin muokkaantuessa tyyli, päämäärä ja tarpeet ovat hakeneet muotoaan moneen otteeseen, ja muokkaantuvat todennäköisesti tulevaisuudessakin. Olemme oppineet kollegoiltamme ja toisiltamme matkan varrella paljon, ja lopulta olemme päätyneet takaisin parityöskentelyyn; siihen mistä projekti alusta alkaen lähtikin. Matkalla olemme etsineet Mendi Moon -projektin ja artistin brändiä, ja havahduttu siihen, että työstä on tullut elämäntyö ja unelmasta yhteinen, ja jossa molempien luovat tarpeet pyritään huomioimaan tasavertaisesti. Olemme parhaimmillaan sitoutuneet yhteiseen päämäärään, yhteisiin suoritusavoitteisiin ja yhteiseen toimintamalliin, ja otamme myös yhteisvastuuta projektisamme, aivan kuten Katzenbachin ja Smithin mukaan tiimin kuuluukin. Niin kuin mainitsimme, työskentelymme ei ole aina ollut näihin periaatteisiin pohjautuvaa, ja kehitettävää on edelleen. Pohdimme ja analysoimme näitä teemoja koko opinnäytetyömme läpi.

3 Keskeisiä käsitteitä

Musiikkialalla käytetään paljon englannin kielestä tulleita käsitteitä, ja osa niistä on suomennettu. Suuri osa on kuitenkin jäänyt vieraskielisiksi käsitteiksi, jotka ovat musiikkialan arjessa yleiskieltä. Alla olemme selittäneet opinnäytetyössämme toistuvia ja sen kannalta olennaisia käsitteitä auki.

A&R (Artist and Repertoire) on henkilö levy-yhtiössä tai kustantamossa, joka etsii uutta talenttia, sekä auttaa artistia heidän musiikillisen kehityksensä kanssa.

Artistibio kertoo, millaisena henkilönä artisti näyttäytyy julkisesti, ja millaista musiikkia hän tekee. Bio sisältää mahdollisesti myös saavutuksia, sekä toiveita ja ideoita.

Biisinkirjoittaja on rytmimusiikin säveltäjä ja/tai sanoittaja.

Brändi on tuotteen tai palvelun sisällön, tai identiteetin eräänlainen yhteenveto, joka voi luoda tuotteelle lisäarvoa ja vahvistaa käyttäjänsä identiteettiä. Artisti on brändin kanalta se henkilö, jolle on syntynyt, tai esimerkiksi markkinoinnin avulla luotu laaja ja yleensä myönteinen tunnettavuus. Brändin arvo muodostuu mm. nimen tai logon tunnettavuudesta, asiakkaiden merkkiuskollisuudesta, brändin mukanaan tuomasta laadun tunnettavuudesta, sekä brändiin liitetyistä mielikuvista.

Co-write on biisinkirjoitusta ryhmässä. Tyypillinen co-write-tilanne sisältää kaksi kirjoittajaa ja yhden *trækkerin*. Artisti tai bändi, jolle biisi kirjoitetaan, ei ole välttämättä läsnä sessioissa. Joskus co-write on yhdessä tekemistä ilman tiettyä päämäärää tai tehtävänantoa.

EP (extended play) tarkoittaa kokonaisuutta, joka koostuu usein 4-7:stä biisistä.

Fraasilla tarkoitetaan musiikillista pätkää. Laulussa siihen viitataan yleensä jaksona, joka alkaa hengenvedosta, ja loppuu seuraavaan hengenvetoon.

Laulattamisella tarkoitetaan laulajan auttamista studiossa, jonka avulla pyritään saamaan mahdollisimman toivottua jälkeä äänityksissä. Tähän liittyy esimerkiksi ääntämisen vinkit, lauluteknilliset asiat, sekä yleisen tunnelman luominen mukavaksi laulajalle.

Live-arrilla tarkoitetaan kappaleesta tehtyä sovitusta esitystilanteita varten. Arri tulee englannin kielisestä sanasta *arrangement*, joka on suomeksi käännettynä sovitus. Nykyään live-arraus on yleistynyt, koska elektroninen musiikki saatetaan toteuttaa livenä ulkoisia soittimia hyödyntämällä, toisin kuin tietokoneella, jolla alkuperäinen versio on usein pääosin tehty.

Midikontrolleri on soitin, joka ei tuota itsenäisesti ääntä. Kontrolleria käytetään tietokoneen ulkoisena työkaluna soittamaan tai kontrolloimaan tietokoneessa syntyviä ääniä tai efektejä. Midikontrolleri on tyypillisesti sähköpianon näköinen, mutta erilaisia soittimia löytyy paljon. Kontrollereita on myös useita, joissa on jonkinlainen asetelma erilaisia nappuloita, säätimiä, sekä oma näyttö. Tällaista esimerkiksi Rami käyttää. Lähes jokaisesta studiohuoneesta löytyy jonkinlainen midikontrolleri nykypäivänä.

Miksaus on vaihe mikä tapahtuu osittain myös tuotantovaiheen yhteydessä. Perinteisesti sillä tarkoitetaan kuitenkin tuotannon jälkeistä vaihetta, missä miksaaja vastaanottaa erillisiä raitoja tuotetusta ja/tai äänitetyistä biisistä, ja käsittelee niitä työkaluilla, jotka voivat olla sekä ulkoisia että tietokoneen sisäisiä.

Masterointi on vaihe, jossa masteroija tyypillisesti vastaanottaa stereotiedoston miksatusta biisistä ja käsittelee sitä työkaluilla sekä asettaa äänen voimakkuuden sopivalle tasolle julkaisua varten. Masterointi tulee siitä, kun musiikkia aikoinaan äänitettiin LP-levylle, ja äänenvoimakkuutta ja taajuusvasteetta piti kontrolloida niin, että soittimen neula ei hypännyt levyltä tai tehnyt yllättäviä musiikista poikkeavia ääniä.

Referenssi on kappale, jonka tunnelmaa halutaan tuoda biisiin, jota ollaan tekemässä. Usein tilaustöissä tai popmusiikissa työnantaja toivoo saavansa työn tuloksena biisin, jonka tunnelma olisi jollain tapaa samanlainen kuin antamansa referenssi.

Sample tulee englanninkielestä ja tarkoittaa suomeksi ”näyte”. Se on nauhoitettu pätkä ääntä, jota käytetään osana musiikkiteosta. Puhutaan myös ”samplaamisesta”, eli tällaisten ääninäytteiden ottamisesta ja leikkaamisesta. Niiden käyttö on hyvin yleistä tuotannoissa.

Sessio tarkoittaa tässä opinnäytetyössä musiikillista luomisen hetkeä. Se on usein biisinkirjoitus- tai äänitystilanne.

Tuottaja hallitsee äänitysprojeffin luovaa ja teknistä puolta kokonaisvaltaisesti. Perinteisesti hän on läsnä äänityksissä ja työskentelee yhdessä artistin ja ääniteknikon kanssa. Tuottaja tekee luovia ja esteettisiä päätöksiä, jotka täyttävät sekä artistin, että levy-yhtiön tavoitteita musiikin sisällön luomisprosessissa. Tuottajalla voi olla muitakin tehtäviä kuten huolehtia budjetoinnista, aikatauluista, takarajoista, muusikoiden ja teknikoiden palkkaamisesta. Hän ottaa usein vastuuta myös studioiden vuokraamisesta, muun henkilöstön tarpeiden valvomisesta ja äänitysprojeffin editointivaiheista. (Recording Academy 2008). Nykyään on hyvin yleistä, että tuottajalla ei ole erikseen esimerkiksi ääniteknikkaa ja heitä voi myös olla useampia ja rooleja voi olla erilaisia eri vaiheissa. Joskus tuottajan vastuualueita myös jaetaan muiden ääniteprojeffin osallisten kesken. Tuottaja-käsite on etenkin pop-musiikissa määritelmältään hieman varioiva ja projektisidonnainen. Ramin rooli tuottajana on muokkaantunut matkan varrella ja kerrommekin siitä opinnäytetyössämme.

Träkkeri on henkilö, joka huolehtii biisin teknisestä puolesta kirjoitusprosessissa ja edesauttaa biisin syntyä. Tyypillisessä co-write -sessiossa on sanoitus- ja melodiavastuuta kantavien biisinkirjoittajien lisäksi träkkeri. Hänen roolinsa on luoda tuotantoa sessiossa syntyvän biisin ympärille ja usein träkkeri onkin myös tuottaja. Träkkeri on usein myös osallisena biisinkirjoituksessa enemmän tai vähemmän.

4 Mendi Moon

Tässä osiossa kerromme taustaa Mendi Moon -nimisestä artistista ja projektista. Pohdimme seuraavaksi, millaisia vaikutuksia nimenvallinnalla oli projektiin sekä ryhmän että brändin kannalta. Alustamme myös millaisia vaiheita projektilla on ollut, jotta pystymme syventymään niihin myöhemmissä kappaleissa. Seuraavat kaksi lukua (4.1 Nimen alkuperä, 4.2 Tiimin reaktio nimenvallintaan) ovat poikkeuksellisesti kirjoitettu minämuotoon, sillä niissä on kyse Wilman henkilökohtaisista ajatuksista ja kokemuksista.

Kuvio 1. Mendi Moon - The “L” is for LOVE. Kuva: Rami Bakieh

4.1 Nimen alkuperä

Minä, Wilma, keksin Mendi -nimen jo varhain lapsuudessani. Se oli ikään kuin roolileikkejä varten keksitty nimi, josta tuli myöhemmin vakituinen käyttäjänimi mm. internet-pelejä varten. Nimi sattui joskus myös ilmestymään piirustusteni alareunaan. Täten siitä tuli ikään kuin salanimi, jota käytin lähes päivittäin. Olen ollut pienestä pitäen suuri Sailor Moon -ihailija (Kuvio 2). Se on hyvin suosittu japanilainen kirja- ja animaationsarja. Asuessani 4-8 -vuotiaana Saksassa perheeni kanssa, katsoin paljon televisiota suuren lastenohjelmatarjonnan vuoksi, mikä auttoi myös Saksan kielen oppimisessa. Maailmaa pelastavan tyttöryhmän keulahahmo Sailor Moon oli esikuvani ja tämä on vaikuttanut vahvasti siihen, millaisia arvoja minulla on aikuisiälläkin. Taiteilijanimeni toinen osa on Moon ja mm. kyseisen sarjan ihannoitiin on yksi sen syy sen valitsemiseen. En muista tarkalleen alkoiko intohimoni avaruustieteitä kohtaan Sailor Moonista, vai oliko kiinnostukseni isäni tilaamia Tiede-lehtiä kohtaan nimenomaan syy siihen, että sarja teki minuun niin erityisen syvän vaikutuksen. Joka tapauksessa avaruus on ollut suuri inspiraation lähde Mendi Moon -brändille, ja unelma-ammattini lapsena olikin tulla tähtitieteilijäksi tai laulajaksi. Kun tuli vastaan tilanne, jossa Mendi -nimelle tarvittiin ikään kuin sukunimi, oli "Moon" luonnollisesti heti ensimmäinen vaihtoehto ja nimiyhdistelmästä tuli vuosi vuodelta vakiintuneempi.

Nimi symboloi minulle rohkeutta, viattomuutta, vapautta ja unelmointia, sekä minulle tärkeitä arvoja mm. maailman hyvinvointiin liittyen. Koska nimi on niin henkilökohtainen ja heijastaa koko artistiuuttani, olen kokenut tarvitsevani tiimin, joka ymmärtää näitä edellä mainittuja piirteitä ja arvoja.

Kuvio 2. Sailor Moon - Naoko Takeuchi, VIZ Media

4.2 Tiimin reaktio nimenvallintaan

Koulussa syksyllä 2016 aloitetun biisinkirjoitusprojektini myötä suunnittelimme tiimini kanssa aika ajoin myös musiikin ulkopuolisia asioita, kuten artistinimeä. Näihin aikoihin tiimissäni oli minun lisäksi kolme jäsentä, joista yksi oli Rami. Kun tiimini kysyi artistinimestä, muistan jännittäneeni sitä kovasti. Mendi Moon -nimestä oli tullut minulle äärettömän tärkeä arjesta pakenemisen symboli, enkä ollut aikaisemmin puhunut siitä ystävilleni. Siihen aikaan käytettiin paljon etunimiä artistinimenä, etenkin naisartistien keskuudessa. Mendi Moon poikkesi tästä, ja tiesin, että se olisi tiimilleni yllättävä ehdotus. Pelkäsin siksi, että he tyrmäisivät idean ja muistan, etten ehdottanutkaan sitä heti ensimmäisellä kerralla, kun siitä oli puhe. Sanoin ajattelevani asiaa rauhassa, ja myöhemmin, kun artistinimi-keskustelu nostettiin taas pöydälle, päädyin varoen kertomaan ehdotukseni ja perustelut nimen valitsemiselle.

Nimelle naurettiin, koska tiimini oli yhtenevää mieltä siitä, että se kuulostaa stripteasetanssijan nimeltä. Minua tämä mielipide järkytti mutta myös välillä huvitti mm. silloin, kun tiimini kierteli koulun ruokalassa kyselemässä muusikkokollegoiltaamme, olivatko he samaa mieltä stripteasemiellelyhtymästä ja vastaus oli suurimmalta osin myöntävä. Eräs kollegamme löysi verkosta Wendy Moon -nimen alla esiintyvän pornotähden, joka innosti tiimiäni vitsailemaan asiasta vielä lisää. Silloin harkitsin, etten käyttäisi keksimääni nimeä, sillä en halunnut, että minut rinnastettaisiin pornotähteen. Onneksi päätöksellä ei silloin ollut kiire, ja sain aikaa sulatella tapahtunutta.

Myöhemmässä vaiheessa, kun tiimi oli supistunut vain minuun ja Ramiin, tuli aika käsitellä artistinimen valitsemista. Olin tullut jo itsekseni siihen tulokseen, että nimi oli tärkeä osa elämänpolkuani ja täten tahdoin sen olevan taiteilijanimeni. Ystävyyskuntamme oli kehittynyt luotettavammaksi ja minun oli helpompaa puhua nimestä syvällisemmin. Sain siten mahdollisuuden perustella valintaani rauhallisen keskustelun merkeissä. Rami oli keskustelun myötä sitä mieltä, että minun kuuluisi kuunnella intuitiotani ja käyttää nimeä. Hän kertoi kokevansa syyllisyyttä aikaisemmasta, jolloin vitsaili ehdotuksestani, sillä ei silloin ymmärtänyt, kuinka henkilökohtainen ja tärkeä nimi oli minulle. Ramin reaktio oli luonnollisesti erittäin merkittävä, ja vahvisti mm. käsitystäni Ramin luotettavuudesta ja ymmärtävyydestä yhteistyökumppanina. Nimi-keskustelu avasi muitakin aiheita, ja huomasimme jakavamme samoja arvoja Ramin kanssa.

4.3 Brändi

Brändin luominen on tuntunut meistä alusta asti hankalalta. Suurin syy siihen on se, ettei brändi-sanaa ja sen merkitystä käsitelty opinnoissa peruskoulussa, lukiossa tai Pop & Jazz Konservatoriossa. Jos siitä oli puhe, se tapahtui usein sivulauseessa, tai siitä puhuttiin koulun ruokalassa kollegoiden kesken, jotka tuntuivat olevan yhtä hämmentyneitä koko sanasta. Olimme myös jatkuvasti samassa ympäristössä ja keräsimme vaikutteita samoista paikoista. Täten emme osanneet kyseenalaistaa kerättyä tietoa. Saatua informaatio oli molempien mielessä suhteellisen samassa formaatissa, joten tuimme pitkälti vain toisiamme mielipiteillämme (Ryan, Rosanna 2015).

Kun Mendi Moon -projekti oli vielä siinä vaiheessa, jossa biisit eivät olleet lähellekään valmiita ja tiimin työskentelykin aika ajoin rakoili, brändin luomisesta ei ollut paljonkaan puhetta. Todellisuus sen merkittävydestä kuitenkin iski lujaa, kun lähetimme Ramin kanssa demoja levy-yhtiöille, ja sähköpostiin piti kirjoittaa artistibio. Selkeän ja kokonaisvaltaisen brändin luominen ja sen sisällyttäminen esittelytekstiin oli molemmille haastavaa, emmekä silloin ymmärtäneet kuinka merkittävää se oli. Opimme vasta myöhemmin, kuinka olennainen osa se olikaan ja kuinka paljon se vaikuttaa kappaleiden julkaisuun ja markkinointiin. Onneksi ystäväkollegamme kautta saadut suosittelut johtivat siihen, että levy-yhtiö, jonka kanssa Mendi Moon on tehnyt sopimuksen, kuunteli lähettämämme demot ja kiinnostui tekemään yhteistyötä. Koska yhtiö on kuitenkin pieni, meillä ei ole vielä ollut apunamme A&R -hahmoa tai manageria, joka olisi auttanut imagon luomisessa tai musiikillisen kehityksen kanssa. Kerromme myöhemmässä osassa enemmän levy-yhtiön vaikutuksesta projektiin ja työskentelyymme Midnight Hours -biisin myötä.

Koska olemme pitäneet projektin hyvin pitkälti kahdenkeskeisenä, olemme joutuneet hakemaan brändiin liittyvää tietoa ystäviltä, kollegoilta ja verkosta. Myönnämme, että olemme halunneet keskittyä musiikin tekemiseen ja sivuuttaneet siten brändin kehittämisen. Tämä on yksi syy siihen, miksi herkän ja elektronisesti tuotetun White Stairs -debyyttisinglen jälkeen julkaisimme kappaleen, jossa on selkeää R'n'B -estetiikkaa, akustiset rummut ja pilke silmäkulmassa kerrottu iloinen sanoma. Biisin nimi on Midnight Hours. Emme olleet pohtineet niiden yhteensopivuutta tai sitä, miten se sopisi Mendi Moon -imagoon, sillä emme olleet vielä muodostaneet sellaista. Levy-yhtiö antoi meille vapaat kädet, sillä kappale oli heidän mielestään itsessään lupaava, emmekä saaneet sieltä sen vahvempia mielipiteitä tai huomioita.

Visuaalisina ihmisinä olemme kuitenkin ideoineet jonkin verran mm. keikka-asuja ja värimaailmaa mutta emme keskittyneet tarpeeksi siihen, millainen artistipersoona Mendi Moon oikeastaan on. Olemme työstäneet näitä asioita enemmän vasta viime aikoina mm. Mendi Moon -nimeä analysoimalla, sillä se on auttanut meitä sisällyttämään projektin arvoja sekä brändiin että musiikkiin. Olimme ikään kuin olettaneet yleisön sokeasti ymmärtävän ja muodostavan kokonaisuuden artistista omassa päässään, koska kappaleet kertovat suhteellisen avoimesti Wilman ajatuksista ja kokemuksista. Jos emme olisi olleet romanttisessa suhteessa tai läheisiä ystäviä, emme olisi välttämättä puhuneet elämästämme niin avoimesti. Tämä olisi luultavasti myös antanut projektille objektiivisempia näkemyksiä artistibrändistä. Koska tunsimme kuitenkin toisemme jo hyvin, emme osanneet analysoida musiikkia tai artistin imagoa sellaisen kuuntelijan näkökulmasta, joka ei lähtökohtaisesti tiedä Mendi Moon -nimisestä artistista mitään. Olemme jatkuvasti yhdessä, ja elämme ikään kuin omassa kuplassa, josta on joskus vaikea nähdä miten joku muu työn tekisi. Koska tämä on vaikuttanut ja vaikuttaa edelleen työskentelyymme paljon, olemme pyrkineet löytämään lisää neuvonantajia ja muita apukeinoja, jotta musiikin tekeminen kahdestaan luonnistuisi sujuvammin. Tämä oppinnäytetyö on esimerkki keinosta analysoida Mendi Moon -projektia, mikä voi mahdollisesti antaa meille uusia työkaluja myös brändin parantamiseksi.

Kuvio 3. Mendi Moon -singlekannet julkaisujärjestyksessä.
Kuva 1 & 2: Max Majander. Kuva 3 & 4: Rami Bakieh.

5 Keitä olemme tekijöinä?

Seuraavassa kappaleessa kerromme, keitä olemme, millaisia musiikillisia vaikutteita taustastamme löytyy, ja miten olemme päätyneet musiikin tekemisen pariin.

Musiikin tekijälle se, mitä on kuunnellut lapsuudessa, kehittyy tärkeäksi osaksi tekijän musiikillista identiteettiä. Tutkimukset (Sinkkonen 2018) todistavat, että musiikin soittaminen lapselle vaikuttaa hänen kehitykseensä jopa sikiövaiheesta asti. Se mitä koe-taan esimerkiksi nostalgiseksi tai pelottavaksi musiikkia kuunnellessa pohjautuu pitkälti siihen, mitä olemme kuulleet sellaisina hetkinä. *Muumeissa* Mörön matala musiikki voi mm. herättää enemmän pelkoa tai yksinäisyyden tunnetta riippuen minkä ikäisenä on Muumeja katsonut ja miten kohtausten on siinä tilanteessa kokenut. Kun teemme melodisia, lyyrisiä tai tuotannollisia valintoja tekijöinä, kaikki kokemuksemme vaikuttavat valintoihimme. Jos musiikintekijä esimerkiksi käy jotain rankkaa läpi elämässään, hän todennäköisesti käsittelee sitä taiteessaan ennemmin tai myöhemmin.

Tämän lisäksi osaaminen on tärkeä osa päätösten tekemistä. Jos tuottaja ei osaa soittaa kitaraa, on epätodennäköistä, että hän käyttäisi sitä ensisijaisena vaihtoehtona kappaleita tehdessään. Taiteilijan päätökset pohjautuvat luomisvaiheessa usein intuitioon (Partanen 2019) ja siksi on todennäköisempää tarttua niihin työkaluihin, jotka hän osaa. Esimerkiksi biisinkirjoittajan, joka ei ole laulanut paljon, on huomattavasti vaikeampi tehdä kappaleita missä laulurekisteri on laaja ja fraasit lauluteknillisesti haastavia, koska oma osaaminen ei ole vielä kehittynyt tälle tasolle. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö moni tekijä haasta itseään tietoisesti tekemään päinvastaisia valintoja.

Koska seuraavat luvut ovat henkilökohtaista muistelua, kerronta tapahtuu minämuodossa.

5.1 Wilma

Vanhempani eivät ole muusikoita, ja he kertovat mielellään, kuinka Vivaldin *Neljä vuodenaikaa* -teos oli vauvaikäisenä yksi harvoista keinoista saada minut keskittymään ja rauhoittumaan. Muutin 4-vuotiaana perheeni kanssa Saksaan, jossa kävin pian Musiikkikaruselli -nimistä pajaa. Siellä tutustuin erilaisiin instrumentteihin, joista ihastuin trumpettiin, harppuun ja rumpuihin. Koska kotonamme oli akustinen piano, päädyin kuitenkin

kin pian Musiikkikarusellin jälkeen soittamaan sitä. Olin 8-vuotias, kun muutimme takaisin Suomeen, ja jatkoin täällä soittotunteja. Vuosi muuton jälkeen pyrin Länsi-Helsingin musiikkiopistoon, jossa aloin käymään myös laulukursseilla ja lopulta -tunneilla.

Klassinen pianonsoitto ei enää teini-ikäisenä innostanut, ja laulu vaihtuikin silloin pääai-neeksi, josta suoritin myös loppututkinnon ennen Pop & Jazz Konservatoriolle siirty-mistä.

Lähtölaukaisu biisinkirjoitukseen

Olen aina ollut hyvin kaikkiruokainen musiikin suhteen mutta populaarimusiikki on sel-keästi ollut mieltymysteni ydin. Kirjoitin noin 10-vuotiaana ensimmäisen pop-kappaleeni mutta huonon itsetunnon vaikutuksesta piilotin sen hyvin, enkä kertonut kappaleesta kellekään. Lukioikäisenä laulunopettajani Anna Kuoppamäki, järjesti oppilailleen biisin-kirjoituskurssin. Hänen avukseen saapui kollegansa Aleksi Ojala ja he ohjeistivat meitä kirjoittamaan kappaleen. Otin haasteen mielelläni vastaan, sillä tunsin pian polttavaa halua biisinkirjoittamiseen. Olin kirjoittanut jo vuosia päiväkirjaa ennen nukkumaanme-noa, ja tehtävänannon jälkeen kirjoitin sen sijaan ensimmäisen kappaleeni. Kirjoitus-prosessi jatkui yöhön asti. Seuraavana päivänä soinnutin kappaleen pianolla, ja lisäsin siihen korvakuulolta sointuja, joiden nimet etsin lopulta googlesta. Kappale on aiheel-taan ironinen lähestyminen maailmanahdistukseen, mikä näin jälkeenpäin huvittaa. Suurin osa kirjoittamistani kappaleista pyörii nimittäin hyvin pitkälti samojen aiheiden ympärillä, enkä olisi uskonut, että ensimmäinen kappaleeni olisi niin suuri peruspilari biisinkirjoittamiselleni. Huomasinkin tämän vasta vuosia myöhemmin ja uskon, että ai-heet kantautuvat nykyisen maailmantilanteen ongelmien lisäksi myös osittain lapsuu-destani, jolloin mm. aiemmin mainittu Sailor Moon -sarja inspiroi minua pohtimaan ai-heita.

Opiskelun anti

Lukiossa pääsin rakentamaan itsevarmuutta koulujuhliissa esiintymisen kautta, ja olen siitä hyvin kiitollinen. Se antoi aikaa sulatella yläasteen musiikkiluokan kokemuksia, jol-loin kilpailuhenkisyys oli vahvasti läsnä. Uskalsin Musiikkiopiston laulututkintojen pa-lautteen, ja lukiosta saatujen kokemusten voimalla hakea Pop & Jazz Konservatorioon, jossa tapasimme Ramin kanssa. Hain myös Helsingin Yliopistoon lukemaan psykolo-giaa, mutta huomasin viimeisillä valmennuskurssin tunneilla kirjoittavani jatkuvasti biisi-ideoita ylös. Tällöin ymmärsin, kuinka paljon todella haluan musiikkikouluun.

Siellä luova työ ja biisinkirjoitus sai uuden merkityksen elämässäni, ja tunsin, ettei taiteiluudesta ole takaisinpaluuta. Kouluaikana aloitettu tiimityöskentely toi paljon uusia kokemuksia, näkökulmia ja paineita. Soitin mm. erilaisissa bändeissä, opin musiikin teoriaa, verkostoiduin ja kehitin piano- sekä laulutaitojani ahkerasti. Koska opetustarjonta oli monipuolista, koin saavani paljon työkaluja kehittäessäni omaa identiteettiäni laulajana sekä artistina.

Maria Santavuoren opetus antoi minulle monipuolisia eväitä biisinkirjoitukseen molempien konservatoriossa käydyn vuoden ajan. Marian harjoitusten ja mm. Pat Pattisonin *Writing Better Lyrics* -kirjasta (Pattison, Pat 2010) saatujen tekniikoiden avulla opin syventämään kirjoittamistani. Pääsimme tunneilla analysoimaan kappaleita ja sanoituksia pienryhmässä, jossa sain palautetta omista luomuksista, ja jossa opin kuuntelemaan ja antamaan rakentavaa sekä analysoivaa palautetta muille. Siitä on ollut suuresti apua mm. tuottajan kanssa työskentelyssä. Maria vinkkasi lukemaan *Tie Luovuuteen* -kirjan (Cameron, Julia 2010), joka todella mullisti näkemykseni luovuuden suhteen, ja vaikutti siten myös kokonaisvaltaisesti elämääni. Kirja on kirjoitettu kurssinomaiseen muotoon, jonka kautta kävin pitkän ja aika ajoin hyvin raskaan henkisen prosessin läpi. Se opetti kuitenkin luottamusta omaan tekemiseen ja luovuuteen, joka on vaikuttanut minuun ihmisenä ja etenkin taiteilijana. Koen kirjan kurssin olleen lopulta hyvin positiivinen kokemus, ja olen hyvin kiitollinen Marialle kirjavinkistä.

Aloitimme Ramin kanssa Metropolian korkeakoulututkinnon samaan aikaan. Jännittävän hakuprosessin jälkeen olimme molemmat Musiikin tekemisen ja tuottamisen -linjalla. Hakua varten tein ensimmäiset tietokoneella tehdyt musiikkituotannot kirjoittamiini kappaleisiin, ja ihastuin tekniseen tekemiseen kovasti. Ensimmäisen vuoden aikana panostimme aikaisempaa enemmän Mendi Moon -projektiin Ramin kanssa, ja tekemämme työ johti mm. levytyssopimuksen allekirjoittamiseen tammikuussa 2017. Tässä vaiheessa Rami toimi jo selkeästi teknisenä tuottajana projektissa, ja kehitin samalla biisinkirjoitustaitojani ahkerasti. Huomasin, kuinka paljon laitteistoa ammattituottaja tarvitsee ja kuinka paljon rahaa siihen kuluu. Tämä oli yksi painava syy siihen, miksi taitojen kehittäminen tuntui epämotivoivalta. Jatkoin demojen tekemistä mutta kohdentaen sen vain ideoideni esittämiseen. Niistä kokeneempi tuottaja voisi sitten jatkaa. Koulun kautta pääsimme tapaamaan ja kuulemaan musiikinalan ammattilaisia, ja haimme molemmat *Teoston Top 20 Future Hitmakers* -kurssille opettajamme vinkistä. Koulu esitteli myös co-write -kurssilla Fried Music -kustantamon ja pääsimme muutamaksi päiväksi tekemään biisejä ryhmissä. Minulle jäi hyvin positiivinen mielikuva yhtiöstä, ja solminkin

heidän kanssaan kustannussopimuksen Nordic Music Partners -kustannuspuolelle biisinkirjoittajana lokakuussa 2019.

Vaikutteita

Piano ja laulu ovat edelleen vahvimmat työkaluni, vaikka olen harjoitellut myös hieman teknistä tuottamista koulun ja varsinkin Ramin kanssa työskentelyn kautta. Kirjoitan pääsääntöisesti englanniksi mutta olen kehittänyt suomenkielistä lyriikkaosaamistani rohkeammin viime vuosina. Englannin kieli on aina tuntunut luontevammalta biisinkirjoituskieleltä. Tämä voi johtua siitä, että olen asunut Saksassa pienenä, enkä oppinut Suomea jälkeenpäin yhtä luontevasti kuin kotimaassani asuneet. Jopa lukiossa minulta saatettiin vielä kysyä kulttuuritaustastani tekemieni kielivirheiden vuoksi. Tutkimukset (Persoona 2, 2012) osoittavatkin kriittisen äidinkielen oppimisvaiheen olevan suurelta osalta juuri sinä aikana, jolloin asuin Saksassa. Koska vain perheeni puhui Suomea, kieliympäristöni ei ollut kovin monipuolinen äidinkielen oppimisen kannalta. En myöskään kuunnellut kuin muutamia suomenkielisiä levyjä automaatioilla tai lomaillessa Suomessa ja minulta kesti hyvin pitkään tykätystä miltei mihinkään Suomalaiseen musiikkiin muuttaessamme takaisin. Saksalaista musiikkia kuuntelin hyvin vähän, sillä isosisaruseni kuuntelivat enimmäkseen englanninkielisiä biisejä kotona. Minulla ei myöskään silloin ollut omaa laitetta, minne olisin voinut laittaa valitsemaani musiikkia soimaan. Toistin kotonamme sisarusteni ja vanhempieni levyjä, jotka olivat suurimmalta osin englanninkielisiä. Nämä olivat syitä siihen, miksi englantia tuntui sanoituskielenä luontevimmalta vaihtoehdolta.

Niin kuin aiemmin jo mainitsin, olen avoin musiikkityyliin suhteen ja mieltymykseni ovatkin vaihdelleet kausittain. Katsoin lapsena paljon musiikki tv:tä, jossa soitettiin yleensä pelkästään maailman listojen kärjessä olevaa musiikkia. Pukeutumistyylini vaihtui nuorena usein, jopa radikaalisti, ja näin myös kuluttamani musiikki sen mukana. Kuuntelin esimerkiksi teini-ikäisenä todella paljon japanilaista musiikkia mm. anime-sarjojen innoittamana, mikä on vaikuttanut tänä päivänä hyvin paljon biisinkirjoitukseeni. Suuntaan nimittäin suuren osan kirjoittamistani kappaleista Aasiaan. Myös harrastukseni ovat vaikuttaneet musiikin kuunteluuni. Koripallossa vahvasti vaikuttava amerikkalainen Street-kulttuuri toi elämääni mm. Hip-Hopin ja R'n'B:n. Tanssi-harrastukseni syvensi tätä, ja esitteli myös esimerkiksi Dancehallin, Reggaetonin ja lyyrisen popin. Vain muutamia mainitakseni, on bändeistä ja artisteista musiikintekemiseeni vaikuttanut Daft Punk, The Beatles, Alicia Keys, Norah Jones ja Mura Masa.

5.2 Rami

Molemmat vanhempani ovat klassisia muusikoita ammatiltaan. Olen tämän vuoksi katsonut koko lapsuuteni ja nuoruuteni ajan heidän esiintymisiänsä ja kuunnellut, kun he harjoittelevat instrumenttiaan kotona. Aloitin musiikkileikkikoulun varhain ja siirryin soittamaan pianoa noin 6-vuotiaana. Musiikilliset kiinnostukseni olivat kuitenkin muualla, kuin mitä pääsin soittamaan tunneilla. Lopetin yläasteella viimein pianotunnit ja pääsin aloittamaan rumpujensoiton. Tämä muodostui pian intohimoksi, ja unelma rumpalin ammatista alkoi hahmottua. Soitin ja kuuntelin siihen aikaan enimmäkseen progressiivista rokkia ja rap-musiikkia.

Rummuista räppiin

Lukiossa rasingin molemmat käteni urheilun ja soiton yhteisseurauksena. Pitkän kieltämisen jälkeen minun oli hyväksyttävä kohtaloni, ja jouduin lopulta pidättäytymään rumpujensoitosta, sillä tilanne oli muuttunut niin vakavaksi. Unelmani rumpalin ammatista rappeutui, ja samalla alkoi vuosien jakso lääkärikäyntejä, hoitoja ja raskaita lääkityksiä. Tämä muutti minulle kaiken; arvoni, elämännäkemykseni ja suhteeni musiikkiin, josta lopulta tuli vain entistä suurempi ja tärkeämpi osa minäkuvaani. Koska en enää kyennyt soittamaan, yritin väkisin löytää uusia keinoja ilmaista itseäni musiikin kautta. Lopulta aloin kirjoittamaan biisejä. Se oli aluksi pelkkää tunteiden purkamista, lähinnä kivusta ja jaksamisesta. Hiljalleen teksti alkoi muodostumaan kappaleiksi, joita aloin räppäämään.

Olimme muodostaneet bändin lukion alussa, jonka kanssa jatkoimme musiikin tekoa myös soittokieltoni jälkeen. Koska olimme kuunnelleet keskenämme hyvin erilaista musiikkia, soitimme todella varioivasti eri genrejä, joita yhdisti kuitenkin aina rap. Soittokieltoni myötä siirryin rumpalista rap-keulahahmoksi, ja bändimme nimestä tuli Green Light District. Otin suurimman vastuun biisinkirjoituksesta, ja siitä muodostuikin uusi intohimoni. Bändimme kasvoi torvisektion liittyessä myöhemmin mukaan, ja kovan työnteon ansiosta pääsimme myös kansainvälisille keikoille, mikä kehitti mm. luovaa työskentelyäni, yhteistyökykyäni, projektin ohjaamisen taitoa ja itsevarmuutta.

Opintoja ja projekteja

Pääsin Pop & Jazz Konservatorion musiikkiteknologijalle, jossa tapasin Wilman. Toivuin niihin aikoihin vielä käsivammastani, ja löysin uuden tien studiotyöskentelyn ja tuottamisen parissa. Kehitin vuosien aikana sekä biisinkirjoitustaitojani, että teknistä osaamistani. Kirjoitin silloin biisejä enimmäkseen bändiympäristössä, mutta myös itsekseni. Tein paljon yhteistyötä eri muusikoiden ja kokoonpanojen kanssa, jolloin toimin useimmiten äänittäjänä ja tuottajana. Näistä projekteista minulle tärkeimmäksi kehittyi Mendi Moon.

Valmistuin ja hain Metropolian Musiikin tekeminen ja tuottaminen -linjalle samaan aikaan Wilman kanssa. Siellä olen kehittynyt entisestään ja olen suuntautunut pääosin tuottajaksi. Bändi on nykyään muodostunut sivuprojektiksi, ja keskityn tällä hetkellä co-write-sessioihin ja Mendi Moon -projektiin. Koulun ohella kävin *Teoston Top 20 Future Hitmakers* -kurssin vuonna 2019, joka syvensi tuotanto- ja kirjoittamistaitojani entisestään.

Suunnittelen myös aika ajoin oman artistiuran luomista. Olen pitkään pohtinut omaa artistiuuttani, ja koen tarvitsevani edelleen aikaa kehittää visiotani rauhassa ennen kuin käynnistän projektin. Tällä hetkellä näkisin sen hyvin itsenäisenä prosessina, missä tuotaisin, räppäisin ja laulaisin. Kirjoitan näitäkin tekstejä englanniksi, koska se on minulle luonnollisin tapa ilmaista itseäni musiikissa. Olen kirjoittanut useita biisejä suomeksi ja ruotsiksi, joka on äidinkieleni. Nämä eivät kuitenkaan tunnu yhtä luontevalta, sillä melkein kaikki elämäni aikana kuuntelema musiikki on ollut englanninkielistä. Mielestäni se myös kuulostaa parhaimmalta, ja sanoja on helppo sitoa rytmiseksi kokonaisuudeksi.

Nautin tällä hetkellä kuitenkin eniten tuottamisesta. Muille luominen mahdollistaa mm. sen, että pääsee tekemään enemmän yhteistöitä ja erilaisia projekteja, kuin mitä tyypillisesti artistina ehtisi tekemään. Siihen kuuluu paljon muutakin kuin pelkkä musiikin tekeminen, koska artistin pitää myös edustaa luovaa kokonaisuuttaan julkisesti. Vaikka ajatus omasta artistiurasta kummitteleekin takaraivossa aika ajoin, annan ideoiden muhia rauhassa ja julkaisen musiikkiani, kun aika on oikea.

Tuotantoa ja työkaluja

Käytän nykyään pääsääntöisesti *Ableton Live* -ohjelmaa tuotannoissani. Käsivammani takia joudun kiinnittämään työergonomiaan erityistä huomiota. Koska hankkimani laitteisto on juuri sen kannalta mietittyä, muiden työpiste ei välttämättä sovellu minulle ja kannan hyvin paljon tavaraa mukani sessioille mentäessä. Tuottaessani käytän pääosin jonkinlaista midikontrolleria ja tällä hetkellä työskentelen enimmäkseen *Ableton Push 2* -laitteella. Kotistudiossa käytän aika ajoin sähkörumpusettiäni, sähköbassoa, koskettimia sekä yhä enemmän kitaraakin tuotantoja tehdessä. Olen laulanut bändini kanssa kertosakeitä, mutta nykyään Wilman ollessa usein lähettyvillä, pyydän mieluummin häntä laulamaan tarvitsemani ääniraidat. Vaikka biisejä voikin tuottaa pelkällä kannettavalla tietokoneella, ovat soittimet erityisen tärkeä osa luovaa prosessiani sekä tunnelman että käsien lihasliikkeiden vaihtelun vuoksi.

Midnight Hours on minulle tuotannollisesti todella tärkeä biisi monestakin syystä. Se ei mielestäni ole lähellekään paras tai ammattimaisin tuotantoni. Kuitenkin sen kehitysvaiheet ovat minulle merkittävä ja arvokas muisto Wilman kanssa työskentelystä ja suhteemme alkuvaiheesta. Se on ollut minulle erityisen tärkeä myös siksi, että äänitin siihen omaa rumpujensoittoa niin monen vuoden tauon jälkeen. Oli todella rankkaa kuunnella omaa soittoa pitkästä ajasta etenkin studioympäristössä, jossa soittoa tulee kuunneltua helposti kriittisemmin kuin esimerkiksi livenä. Olen kuitenkin todella iloinen ja ylpeä, että soitin rummut biisiin, ja että Wilma kannusti siihen. Pyrimme mm. tämän positiivisen muiston takia lisätä rumpujensoittoa myös uusiin julkaisuihimme.

Kuvio 4. Tiimimme.

6 Yhdessä työskentelyä

Seuraavaksi kerromme Mendi Moon -projektin tiimistä. Avaamme työtiimimme muokautumisen vaiheita, ja analysoimme roolejamme projektissa. Tiimin muodostuminen on ollut merkittävänä osana projektin syntyä ja sen kehitysvaiheita. Se on mm. määrittänyt projektin luonnetta, roolejamme tekijöinä, sekä identiteettiämme musiikkialalla.

6.1 Tiimin muodostumisen ensivaiheet

Yhteistyömme alkoi ensimmäisellä viikolla Pop & Jazz Konservatoriossa, kun Rami kuuli, että Wilma laulaa ja kirjoittaa biisejä. Wilma ei ollut varma, miten hän halusi työstää projektia, sillä oli ehtinyt kirjoittaa vasta muutaman kappaleen. Koska Wilma oli soittanut ensiteoksensa opettajan ryhmittämälle bändille, päädyimme kysymään heitä mukaan. Myös muita tapaamiamme vuosikurssilaisia kiinnosti osallistua projektiin, ja soittimekin pian noin kuuden hengen tiimissä. Ehdimme harjoitella ja sovittaa Wilman kappaleita muutaman kerran bändin kanssa. Rami koitti äänittää Wilman laulua ja pianonsoittoa vapaa-ajallaankin, jolloin työskentely tapahtui toistemme kotona. Muutamien bänditreenien jälkeen Wilma soitti tuoreen pop-biisi -ideansa puhelinäänityksenä Ramiille ja bändin kosketinsoittajaa tuuranneelle ystävällemme. Tämän kuultuaan hän ehdotti, että työskentelisimme hänen studiotilassaan bändiluokan sijaan. Hän oli harjoitellut musiikin tuottamista niin kuin Ramikin, ja totesimme pian biisien tuotannollisen työstämisen olevan luonnollisempi työtapana. Projektin kitaristi, joka oli kirjoittanut suurimman osan bändinsä kappaleista, liittyi myös joukkoomme. Roolimme alkoivat muodostua, ja neljän hengen ryhmämme vakiintui pian pysyväksi tiimiksi.

Työstimme Wilman tuomia ideoita studioympäristössä melkein kahden vuoden verran, ja etsimme kappaleille tuotannollista suuntaa. Visiomme oli saattaa projekti siihen pisteeseen, että voisimme lähettää kiinnostavan paketin esimerkiksi levy-yhtiöille. Tämä välillä unohtui, sillä keskittyminen päämäärään ei tullut kovin usein puheeksi. Koimme paljon yhdessä vuosien aikana myös studioajan ulkopuolella, ja opimme tuntemaan toisemme hyvin. Myöhemmin, muistellessamme näitä aikoja kahdestaan, ymmärsimme, kuinka emme silloin tiedostaneet kokemustustamme puutteita. Tämä oli yksi syy siihen, että työskentely tuntui aika ajoin hyvinkin haastavalta, sillä emme osanneet ratkoa ongelmia ja esteitä ammattimaisesti. Olisimme luultavasti tarvinneet opetusta ja ohjausta siitä, kuinka studiossa työskennellään, ja mitä tulisi ottaa huomioon projektimme kaltaisessa ryhmätyöskentelyssä.

Näiden vuosien aikana säännölliset tapaamiset muuttuivat hiljalleen epäsäännöllisiksi sattumiksi, ja projekti ei edennyt niin kuin alun perin oli suunniteltu. Kaikilla oli henkilökohtaisia kiireitä, mikä johti lopulta monien kuukausien kestäviin taukoihin. Kesällä ennen ammattikorkeaan siirtymistä, olimme viettäneet Ramin kanssa paljon aikaa yhdessä, ja jaoimme mm. urheiluharrastuksiakin. Ramin bändi ei työskennellyt yhtä aktiivisesti kuin aikaisemmin, jolloin Mendi Moon -projektille jäi huomattavasti enemmän aikaa. Pidimme monia sessioita kahdestaan, jolloin tuottajan rooli siirtyi hiljalleen täysin Ramin vastuulle, ja Wilma keskittyi itsenäisemmin biisinkirjoittamiseen. Huomasimme sinä aikana musiikillisten kiinnostuksemme kohtaavan yhä luonnollisemmin, ja kuinka helppoa projektia oli aikatauluttaa kahden kesken. Mendi Moon -projektista tuli taas jatkuva puheenaihe, ja motivoiduin rakentamaan projektia uudestaan parityöskentelyn merkeissä. Pyrimme myös vahvemmin siihen, että onnistuisimme luomaan projektista Wilman kuuloisen ja näköisen, analysoimalla kappaleita ja ideoita imagosta syvemmin.

6.2 Levy-yhtiö tiimin uutena jäsenenä

Kun olimme lähettäneet demokappaleet levy-yhtiölle, joka kiinnostui tekemään yhteistyötä, tuli heti ensitapaamisella puheeksi projektin osalliset. Olimme pohtineet keskenämme, kuinka tärkeää oli saada projektille yhteistyökumppani huolimatta siitä, että Rami ei enää olisi yhtä suuressa roolissa projektia kuin demoja tehdessä. Levy-yhtiö ehdottikin kokeneen ammattituottajan osallistuvan projektiin, joka olisi mahdollisesti myös korvannut Ramin työn suurimmalta osin. Lopullinen päätös jäi kuitenkin Wilman tehtäväksi.

Tiimityöskentely jonkun muun kanssa ei siinä kohtaa tuntunut luonteelta. Olimme juuri päässeet vauhtiin tiimin supistuessa, ja Wilma kaipasi turvallista ja luotettavaa ympäristöä mm. kirjoittamiensa kappaleiden arkojen aiheiden vuoksi. Päädyimme siihen tulokseen, että jatkaisimme projektin luovaa työskentelyä kahdestaan, ainakin toistaiseksi. Koska Rami oli tuotannollisesti vasta aloittelija, eikä tuottajan roolissa tehtyjä julkaisuja vielä ollut, sovimme keskenämme jakavamme kolmen ensimmäisen kappaleen tekijäoikeudet puoliksi, sillä Rami ei saanut työstä muuta palkkiota. Vaikka Wilma antoi Ramille osan hänelle kuuluvista tekijänoikeuksista tämän takia, teimme päätöksen sen kannalta, mikä meille silloin oli tärkeintä; saimme pitää projektin välisenämme ja kehitteä sitä meille sopivassa tahdissa. Joustimme palkassa ja teosprosentissa mutta vältyimme uusilta kasvoilta, joille siinä elämänvaiheessa tuntui mahdottomalta avata Wil-

man kokemuksia ja ajatuksia sekä parisuhdettamme, joka oli silloin vasta alkuvaiheessa. Näin jouduimme ratkomaan monia ongelmia aloittelevina tekijöinä yksin, mutta saimme työstää projektia rauhassa ja kasvaa itse kollegoina ja pariskuntana sen myötä. Jatkamme edelleen projektin kehittämistä kahdestaan, vaikka olemmekin nykyään avoimempia ulkopuolisten kanssa työskentelylle mm. saamiemme co-write kokemusten myötä.

6.3 Roolimme projektissa

Kuten jo aiemmin mainitsimmekin, olisimme näin jälkikäteen ajateltuna tarvinneet ohjaajaa sekä bändin, että neljän hengen tiimin työskentelyymme. Wilmalla ei ollut kokemusta, eikä omien sanojensa mukaan myöskään itsevarmuutta johtaa projektia, joka kuitenkin oli vahvasti sidonnainen hänen henkilökohtaisiin tunteisiinsa. Sekä bänditreenissä, että studiossa löytyi innokkuutta ottaa ohjat omiin käsiin, ja siten saattoi unohtua, kuinka olennaista oli kehittää ja työstää ideoita Wilman mieltymyksiä ja mielipiteitä huomioiden. Kenelläkään meistä ei ollut kokemusta artistin kanssa työskentelystä, jonka kautta olisi ollut helpompaa peilata työtapojamme. Aloimme ymmärtämään mm. viestintätaitojemme puutteita vasta viime vuosina co-write -kirjoittamisen myötä, johon olemme saaneet kenttäkokemuksen lisäksi monipuolista ammattiohjausta matkan varrella.

Vaikka olimme kaikki musiikillisesti hyvin lahjakkaita, emme osanneet määrittää projektin rooleja tai keskustella asiasta kovin syvällisesti. Wilma toi sessioille kirjoittamiaan kappaleita, joita arvotettiin ja siten päätettiin, mitä haluamme alkaa työstämään. Rami osallistui sekä tuotannon tekemiseen, että kappaleen sanoitusten ja sävellysten hiomiseen. Laulattamisvinkit tulivat yleensä Ramilta, sillä hän osasi englantia parhaiten. Olemme molemmat hyvin yhtenevää mieltä siitä, että projekti oli sekava. Vaikka meillä oli hauskaa ja selvisimme eri mielipiteistä johtuvista konflikteista, työmme oli epätehokasta. Wilma myöntää myös suojelleensa itseään myöntymällä kompromisseihin, jotka veivät projektia väärään suuntaan. Tunteista ja musiikillisista tarpeista olisi pitänyt puhua avoimemmin, jotta ryhmä olisi voinut ottaa ne huomioon ja ymmärtää siten myös omat roolinsa paremmin. Rami myöntää aika ajoin unohtaneen projektin pohjautuvan Wilman henkilökohtaisiin ajatuksiin ja kokemuksiin, joka johti mm. siihen, että fokus siirtyi ennemmin itsensä toteuttamiseen ja tuotannollisten ideoiden kokeiluun kuin artisti-projektin kehittämiseen.

Myöhemmin ymmärsimme, kuinka nämä hidastuttivat työskentelyämme ja hyvän artisti-kokonaisuuden luomista. Motivaatio projektia kohtaan väheni, ja priorisoimme jokainen muita töitä. Tämä oli tietysti turhauttavaa etenkin Wilmalle, jonka unelmana oli edistää artistiuraansa.

Ryhmätyö muuttui hiljalleen parityöskentelyksi ja roolimme selkeytyivät sen mukana. Rami pystyi toteuttamaan itseään niin, että se oli tehokasta projektin kannalta, ja Wilman oli helpompi puhua ideoistaan ja tunteistaan kahden kesken. Kun roolimme olivat selvät, vastuuta oli helpompi ottaa ja olimme yleisesti hyvin tyytyväisiä työhöemme sessioiden jälkeen. Taustalla vaikutti myös kokemus nelihenkisestä ryhmätyöstä, johon pystyimme peilaamaan uutta asetelmaamme. Tämän avulla ymmärsimme myös tarpeitamme paremmin ja pystyimme keskustella niistä selkeämmin projektissa. Aloimme suunnittelemaan myös musiikin ulkopuolisia asioita, jolloin Rami otti yhä laajempaa vastuuta tuottajaroolinsa lisäksi.

Lähenimme ystävinä ja projektista tuli yhä tärkeämpi myös sen kannalta. Vaikka jatkoimme työskentelyä samalla kaavalla kuin ennen, työidentiteettimme oli muuttunut, ja päämäärämme alkoi olla yhä vähemmän itsekäs. Sen sijaan, että olisimme halunneet saavuttaa menestystä yhdessä itsemme vuoksi, halusimme selkeästi saavuttaa menestystä myös toistemme vuoksi. Roolimme ei enää ollut tehdä vain musiikillista työtä hyvin, vaan tukea toinen toistamme yhteisessä projektissa. Yhteistyö on jatkunut tähän päivään asti 2020, ja parisuhteen myötä saanut entistä lisää merkitystä. Olemme oppineet paljon muiden kanssa työskentelystä yhdessä ja erikseen, ja saaneet sitä kautta enemmän työkaluja projektiimme. Meistä puhutaan pariskuntana, jotka tekevät kaiken yhdessä, emmekä voi kieltää sitä olemasta totta. Täten työroolimme ovat ikään kuin sulautuneet arjen- ja vapaa-ajan roolien kanssa yhteen, mikä on vaikeuttanut työn eristämistä muusta elämästä. Koemme kuitenkin, ettemme edes halua erotella niitä, vaikka se välillä hankaloittaisikin työskentelyä tai yhdessäoloamme pariskuntana. Pidämme sitä loppuen lopuksi vahvuutena, sillä se lisää merkitystä elämäämme. Opimme toisiltamme jatkuvasti, ja tuemme toisiamme siinä elämässä, jota heijastamme nyt entistä vahvemmin musiikissamme.

6.3.1 Levy-yhtiön vaikutus rooleihimme

Roolit muuttuivat hieman, kun levy-yhtiö liittyi tiimiimme. Meillä molemmilla oli eriävät odotuksemme siitä, mitä levy-yhtiö toisi projektiimme. Wilman rooli suuntasi pian sosiaalisen median hyödyntämisen oppimiseen, ja oman artisti-identiteetin vahvistamiseen. Olimme mahdollisesti odottaneet jonkinlaista neuvontaa tämän suhteen, mutta päädyimme yhdessä tutkimaan sitä musiikinteon ohella. Oletimme, että saisimme levy-yhtiöltä selkeät ohjeet ja apua mediaimagon luomisen kanssa, koska sosiaalinen media on nykyään niin tärkeä osa brändiä ja näkyvyyttä. Oli kuitenkin virheemme olettaa näin, sillä olisimme voineet kysyä siitä selkeämmin ja sen kautta saada lisää apua.

Koska Rami oli osoittanut vastuunotto- ja projektinhallintakykyjä, tuli hänestä yhteyshenkilö levy-yhtiön ja projektin välille. Wilma on myös harvemmin puhelimen äärellä kuin Rami, joka siten pystyy vastaamaan tiedusteluihin nopeammin. Ramille muodostui uusia vastuualueita, koska Wilman oli helppo luottaa hänen tietämyksiinsä projektista sekä tuottajan että kumppanin näkökulmasta. Rami hoiti ikään kuin manageri- ja A&R-hahmon tehtäviä, mikä oli inspiroiva vastuualue etenkin alkuvaiheessa. Hän hoiti myös mm. kaikkea bänditreenien järjestelyistä hotellibuukkauksiin, sekä mm. Midnight Hours -musiikkivideon kuvausten aikatauluttamisen. Vaikka Rami pitikin tehtävistä ja vastuusta, huomasimme jonkin ajan päästä, kuinka olisimme tarvinneet myös ulkopuolista apua ja osaamista. Rooleja oli aikataulun puitteissa tullut hieman liikaa, ja vaikka koke-musta kertyi, palkkaa ei, ja Ramin on ollut keskityttävä muihinkin tehtäviin. Saimme kuitenkin apuja mm. ystävältämme, ja suunnittelemme kokemustemme kautta seuraavia julkaisua paremmin.

7 Parisuhde ja työ

Tässä vaiheessa käymme läpi työsuhdettamme, syventyen sen kehittymiseen ja muokautumiseen parisuhteemme integroitumisen näkökulmasta. Olemme tehneet myös muutamia tutkimuksia, joiden kyselyjen ja vastausten avulla on mahdollista analysoida työ- ja parisuhdettamme vielä tieteellisemmin. Kerromme tässä kappaleessa ensin hie- man kokemuksistamme, ennen kuin siirrymme seuraavaan kappaleeseen purkamaan tutkimustuloksia. Vastaamme nyt subjektiiviseen kysymykseen: miten olemme yhdistäneet työ- ja parisuhteen?

7.1 Työ vai parisuhde?

Kesällä 2016 erosimme molemmat sen ajan suhteistamme, joka heijastui myös musiikin tekoon. Pidimme paljon sessioita siihen aikaan, joten oli luonnollista, että surun ja hämmennyksen tunteet olivat läsnä myös silloin. Huomasimme jälkeensä, kuinka paljon keskustelut olivat syventyneet, ja kuinka avoimesti puhuimme toisillemme ystävinä. Tuimme toisiamme musiikin ulkopuolella jatkuvasti, ja työsuhde muuttui ystävyytemme kautta entistä tärkeämmäksi osaksi projektia. Sessioista tuli pakoreitti, jonne oli aina mukava mennä suhde-elämän hakiessa uutta suuntaa.

Kun suhde muuttui romanttisemmaksi, oli aika käydä keskustelua työsuhteen ja projektin jatkuvuudesta. Olimme molemmat yhtenevää mieltä siitä, ettei työtä ja parisuhdetta kannattanut yhdistää. Vakavan keskustelun jälkeen, olimme valinnan edessä: palaisimmeko takaisin ystäviksi, kun suhde oli vasta alussa, vai riskeeraisimmeko projektin, joka oli muodostunut molempien pääprioriteetiksi? Valinta oli todella vaikea, sillä olimme juuri tehneet entistä kovemmin töitä projektin eteen. Siitä oli tullut vahva osa elämän unelmia ja päämääriä, emmekä välttämättä olleet edes valmiita uuteen suhteeseen. Ikävien seurausten uhalla, halusimme kuitenkin lopulta yrittää integroida suhdettamme projektiin. Midnight Hours on ollut sekä kappaleena, että luomisprosessina hyvä esimerkki siitä, kuinka saimme tämän lopulta onnistumaan tähän päivään asti.

Niin kuin aiemmin jo mainitsimme, teemme aika lailla kaiken yhdessä myös projektin ulkopuolella. Olemme samassa korkeakoulussa samalla linjalla, ja käymme jopa samassa paikassa osa-aikaistöissä. Työskentelemme paljon yhdessä myös muiden tekijöiden kanssa, ja kirjoitamme nyt myös opinnäytetyömme parityönä. Mendi Moon -projekti on kuitenkin edennyt hitaasti mm. aikaisemmin mainittujen syiden vuoksi, ja

olemme työstäneet projektia hyvin pitkälti yhteisten muistiinpanoalustojen ja äänitallenteiden avulla. Olemme kaivanneet yhteisiä sessioita, jossa voisimme luoda rauhassa, emmekä priorisoi muita työtehtäviä niiden tilalle. Tähän pyrimmekin tällä hetkellä vahvasti, ja viimeistelemme parhaillamme julkaistavaa materiaalia.

7.2 Sovimmeko yhteen?

Wilma on erittäin pikkutarkka ja osittain myös realistisen pessimistinen, kun taas Ramin ajattelu on suurpiirteisempää ja välillä myös epärealistisen optimistista. Wilma on järkiperäinen ja sinnikäs mutta jää silti helposti uneksimaan ja hänen keskittymiskykynsä on aika ajoin hyvinkin valikoivaa. Rami on hyvin herkkä ja tunnepohjainen, hän rakastaa analysoida asioita ääneen mutta kokee tarvetta muuttaa asioita hyvinkin kärsimättömästi. Kadehdimme kuitenkin toistemme ominaisuuksia ja näemme ne pääsääntöisesti hyvänä yhdistelmänä projektin kannalta. Meidän musiikilliset taustamme ja vahvuudet ovat erilaisia, mutta sopivasti samanlaisia, jotta pystymme nauttimaan musiikista yhdessä. Wilmalla on vahva melodinen ja harmoninen osaaminen, kun taas Rami osaa soittaa monipuolisesti soittimia ja käyttää tietotekniikkaa taitavasti hyväkseen. Molemmat rakastavat lyriikkaa ja pystyvät täten tukemaan toisen kirjoittamaa tekstiä. Olemme molemmat kuunnelleet enimmäkseen englanninkielistä musiikkia, joka on olennaista etenkin Mendi Moon -projektissa.

Konfliktitilanteita kuitenkin syntyy, sillä projekti on molemmille tärkeä, ja sessioilla on mahdotonta sivuuttaa henkilökohtaiset tunteet. On suhteellisen tavanomaista, että riitelemme esimerkiksi arjen askareista studiossa, jossa meidän pitäisi keskittyä pelkästään musiikin tekemiseen. Musiikin tekoon molempien intohimo, ja haluamme saavuttaa menestystä yhdessä mutta emme välttämättä aina samaa reittiä. Vaikka yhteistyö tuntuu välillä hyvinkin turhauttavalta, tunnemme, ettei kukaan muu voisi tehdä työtämme ja hoitaa roolejamme projektissa paremmin. Selviämme mieluummin haasteista, kun koittaisimme löytää muita työpareja. On todella harvinaista oppia tuntemaan toinen ihminen niin perinpohjaisesti ja rakentaa sellainen luottamussuhde kuin mitä meillä on. Kun emme vielä seurustelleet, yhteiset sessiot olivat pakoreitti muusta elämästä. Nyt ne ovat kuitenkin niin vahva osa yhteistä arkea, että on hyvin vaikea erotella työaikaa vapaa-ajasta. Vaikka se ei toisinaan haittaa, meidän on ollut ja on tehtävä töitä sen erottelemisen eteen, jotta olemme jaksaneet ja voineet paremmin sekä arjessa, että vapaa-ajalla.

Musiikinteko on hyvin tunteellista ja raskastakin työtä mutta emme tiedä mitään parempaa kuin se tunne, minkä pystymme saavuttamaan onnistuneiden yhteissessioiden jälkeen. Pystymme olemaan aitoja omia itsejämme, ja saamaan tukea lähimmäiseltä ihmiseltä jatkuvasti. Sen puuttuessa työskentely on kuitenkin mahdotonta. Musiikin ja päämäärämme vuoksi olemme joutuneet keskustelemaan hyvin syvällisesti mieltä askarruttavista asioista, koska emme pysty jatkamaan työskentelyä tai muuta elämää ilman, että selvitämme ongelmamme. Se vie toisinaan hyvinkin paljon aikaa ja keskittymistä, joka voi olla hyvinkin turhauttavaa töiden seisoessa paikallaan. Projekti on kuitenkin lähentänyt ja kasvattanut meitä ihmisinä ja pariskuntana valtavasti, koska emme pysty pakenemaan konfliktitilanteita minnekään.

Huomaamme kuinka eri tavoin työskentelemme mm. co-write tilanteissa kolmannen tai useamman osapuolen kanssa, ja analysoimme usein jälkeenpäin, oliko työskentelymme hyvää ja ammattimaista. Tyypillisintä on, että toinen meistä on kokenut sessiolla syntyneen konfliktin hallitsemisen olleen epäammattimaista puolestamme, ja lähdemme purkamaan sen syitä yhdessä. Pyrimme aiheuttamasta vaivaantumisen tunteita muille, jotka eivät välttämättä ymmärrä esimerkiksi väittelyidemme olevan yhtä kevyt ja tavanomainen osa sessioita, kuin mitä ne ovat yhteistä elämäämme. Annamme toisillemme jatkuvasti palautetta työtavoistamme ja puramme sessioissa tapahtuneita keskusteluja opiaksemme olemaan mahdollisimman hyviä työssämme myös muiden silmissä. Palaute ei kuitenkaan ole aina positiivista. Se saattaa tuntua ikävältä ja aiheuttaa joskus jopa riitaa. Tiedostamme siltikin, kuinka iso etulyöntiasema meillä on palautteen saamisen suhteen ja arvostamme sitä, sillä haluamme molemmat kovasti kehittää viestintä- ja biisinkirjoitustaitojamme. Palautteenanto osoittaa myös luottamusta ja kertoo siitä, että ymmärrämme toistemme tarpeita, ja haluamme auttaa toista saavuttamaan unelmiaan. Koska se ei ole aina mukavaa ja vaatii jaksamista, on hyvin tärkeää tiedostaa toisen haluavan ja tarvitsevan sitä, vaikkei se tuntuisikaan siltä palautetilanteessa.

Sen perusteella, että haluamme jatkaa edelleen samaan malliin ja olemme ylpeitä ja onnellisia saadessamme tehdä töitä sekä elää elämää yhdessä kuuden vuoden ystävyys- ja parisuhdejakson jälkeen, koemme, että sovimme yhteen. Olemme molemmat hyvin innokkaita kehittymään ihmisinä ja haastamme toisiamme päivittäin, mitä pidämme tärkeänä osana suhdettamme. Tämän vuoksi teemme tämän opinnäytetyön parityönä, keskustelemme siitä ja keräämme lisää tietoa itsestämme ja toisistamme mm. seuraavan luvun tutkimustulosten avulla.

7.3 Kotistudio

Ennen kuin muutimme yhteen vuonna 2017, työskentelimme useassa työhuoneessa, ja vaihteleva ympäristö ei tuntunut tunnelmaltaan hyvältä. Monesti pidimme 3-4 tunnin sessioita, missä halusimme saada paljon aikaiseksi. Ensimmäiset hetket menivät usein muiden jälkien siivoamiseen, ja mahdollisten teknisten ongelmien ratkomiseen. Kaipa-
simme suuresti omaa työpistettä, missä järjestys olisi meille tuttu, ja työn käynnistämi-
nen stressittömämpää ja nopeampaa. Tämän lisäksi tilojen saatavuus ei ollut spontaa-
nia, ja vaati paljon ennakointia varausten suhteen. Haaveilimme studiosta, jonka voisi
sisustaa meille sopivaksi.

Muutimme yhteen Merihaan kaksioon. Rakensimme sinne kotistudion (*Kuvio 5.*), johon olemme vuosien varrella käyttäneet paljon aikaa ja taloudellisia resursseja saadak-
semme siitä toiveidemme mukaisen. Huone on hyvin akustoitua ja viihtyisä, ja kolle-
goidemme mukaan sinne on todella miellyttävä tulla. Se on meidän näköisemme ympä-
ristö, ja sisustus on lämmin ja käytännöllinen. Rami on vuosien varrella hankkinut suu-
rimman osan tekniikasta, mutta myös panostanut hänelle sopivaan kalustoon, koska
käyttää studiota Wilmaa enemmän. Wilma työskentelee usein viereisessä huoneessa
pianonsa ääressä, jonka takana olevasta ikkunasta näkee meren poikki kauas luon-
toon.

Kuvio 5. Ella Erikssonin kanssa Merihaan studiossamme. Kuvassa Wilma ja Ella kirjoittavat bii-
siä online-tilassa. Koiramme Pörrö kurkkii Ellan sylistä. Kuva: Rami Bakieh

Kuvio 6. Studiomme työpiste. Kuva: Rami Bakieh

Kuvio 7. Vasemmalla sähkörummut ja oikealla laulukoppi. Kuva: Rami Bakieh

Alussa pelkäsimme, että kotistudio toisi työn liian lähelle arkea, ja aiheuttaisi ongelmia työnteossa. Monet puhuvat siitä, miten työpaikka ja koti pitää erotella, jotta koti pysyisi mukavana ja rentona paikkana, jonne palata työnteon jälkeen. Koemme tämän kuitenkin hyvin erilaisena. Studio on jatkuvasti ulottuvilla, mikä mahdollistaa työnteon juuri silloin, kun inspiraatio iskee, tai kun yhtäkkisiä muutoksia pitäisi pystyä tekemään nopeasti. Siinä säästää myös työmatkaan kuluva aikaa, sekä bussirahaa ja vuokraa. Tiedostamme, että tällainen työpaikka ei ole kaikille sopiva, mutta meille se sopii ja tekee kodistamme täydellisen. Toki meidän on huolehdittava ulkoilusta ja jaloittelusta, johon onneksi koiriemme lenkkitarpeet auttavat.

8 Psykologisia tutkimuksia

Koska henkilökohtaisia suhteita ja työtapoja on hyvä analysoida myös objektiivisesti, teimme psykologisia testejä selvittääksemme, mitä ne paljastavat meidän pari- ja työsuhteestamme. Toinen on erittäin tunnettu Myers-Briggs -persoonallisuustesti (Briggs & Myers, 1944). Teimme sen uudestaan noin viikon kuluttua ensimmäisestä, jotta pystyisimme tutkimaan samalla sen kiisteltyä luotettavuutta. Toinen testi on Belbin -tiimiroolitesti (Belbin 1981), johon olemme tutustuneet koulussa 2019 vuoden alussa. Teimme testin uudestaan nyt opinnäytetyötämme varten, jotta pystyisimme keskustelemaan tuloksista heti testin suorittamisen jälkeen.

8.1 Persoonallisuustesti

Löysimme *Myers-Briggs tyyppi-indikaattorin*, jossa testin tulokset kertovat kuka 16:sta eri persoonallisuudesta olet. Pääryhmät jakautuvat *Analyytikoihin*, *Diplomaatteihin*, *Vartijoihin* ja *Löytöretkeilijöihin*, joiden alta löytyy aina neljä eri persoonallisuustyyppiä. Tulokset kertovat laajasti, miten saatu tulos vaikuttaa eri elämänalueilla, kuten esimerkiksi romanttisissa suhteissa, töissä tai vanhemman roolissa. Kirjaimet kertovat henkilön piirteistä ja niitä on yhteensä 10. Niistä 8 on pääkirjaimia, ja kaksi loppuosia, jotka

viittaavat identiteettiin. Tuloksena henkilö saa siis nelikirjaimisen yhdistelmän, jonka perässä on vielä identiteettiä kuvaava kirjain A tai T. Jos henkilö saa testin mukaan enemmän kuin 50% esimerkiksi ekstrovertin piirteitä, hänen tuloksissaan näkyy kirjain E. Alla olemme kuvanneet kirjaimet taulukkoon:

Mieli:	E (ekstrovertti) – I (introvertti)
Energia:	N (intuitiivinen) – S (realistinen)
Luonto:	T (logiikkakeskeinen) – F (periaatekeskeinen)
Taktiikat:	J (suunnitteleva) – P (etsivä)
Identiteetti:	A (määrätietoinen) – T (varovainen)

Kuvio 8. Taulukko: NERIS Analytics Limited, 2011-2020

Lukiessamme tuloksia koimme, että ne osuivat kohdallamme oikeaan, sillä tunnistimme itsemme hyvin vahvasti kuvauksista. Testiä käytetään edelleen työpaikoilla ja kouluissa (Toimitus, 2019). Se on kuitenkin saanut paljon negatiivistakin palautetta, koska Isabel Briggs Myers ja hänen äitinsä Katherine Cook Briggs eivät olleet psykologeja (PersonalityDesk, LLC 2006-2011). Vaikka se on maailman käytetyimpiä persoonallisuustestejä, sen luotettavuus on erittäin kiisteltyä, sillä joissain tutkimuksissa jopa puolet koehenkilöistä saivat eri tuloksen toisella kerralla (CAPT, 2018). Halusimme siksi tehdä testin kahdesti, ja pidimme noin viikon tauon niiden välillä. Teimme toisen aamupäivällä ja toisen myöhäisillasta saadaksemme mahdollisimman erilaiset tulokset myös energiatasomme kannalta. Piirteistä saadut prosentit erosivat hieman keskenään mutta eivät merkittävästi ja saimmekin molemmilla kerroilla samat kirjainyhdistelmät. Testin tekeminen oli erittäin opettavaista, koska siitä syntyi paljon keskustelua. Kerrommekin seuraavaksi, millaisia tuloksia saimme ja analysoimme niiden paikkansapitävyyttä sekä tulostemme yhteensopivuutta työ- ja parisuhteemme kannalta.

8.1.1 Wilma, Päällikkö, ENTJ-T

Testin tuloksena Wilma näyttäisi kuuluvan analytikkojoukkoon. Tutkimus osoittaisi hänen olevan heistä *Päällikkö*. Looginen, strateginen ja synnynnäinen johtaja, joita testin mukaan on vain 3% maailmassa. Päälliköiden onnellisuus tulee suorittamisesta, he ovat viehätysvoimaisia ja saavat massan päämääränsä taakse. Heidän on tutkittu menestyvän puhtaan tahdonvoimansa ansiosta. He nauttivat haasteista ja väittelystä, ovat teräviä, sinnikkaita ja määrätietoisia mutta usein myös dominoivia sekä armottoman järkiperaisiiä ja anteeksiantamattomia. Tämä ei tarkoita, että he olisivat kylmäsydämiisiä. He eivät kuitenkaan välttämättä ymmärrä tunteiden ylittävän logiikkaa. He arvostavat henkilöitä, jotka pysyvät heidän perässään ja haastavat heitä. Päälliköllä ei ole vaikeuksia antaa kritiikkiä ja tämä voi kääntyä myös ongelmaksi. Heidän rationaalinen ajattelunsa sekä tapansa ilmaista asioita voi vaikuttaa kylmältä. He haluavat pääsääntöisesti kuitenkin vain olla tehokkaita ja säästää aikaa ja menevät siksi usein suoraan asiaan. Tiimin ohjaamisessa Päällikön olisi hyvä muistaa, ettei kaikkea voi tehdä yksin ja menestyksen takana on aina toimiva tiimi. Heillä on kuitenkin erinomainen taito tunnistaa muiden kykyjä ja pystyvät siten rakentamaan menestyvän tiimin. He saattavat kuitenkin olla myös tunnekylmiä päämäärätietoisuudessaan, eivätkä siksi halua haastata aikaa tehottomiin työskentelijöihin. Päällikkö voi nähdä tunteiden ilmaisun jopa heikkoutena, mikä aiheuttaa toisinaan konflikteja. He tarvitsevat tästä huolimatta kuitenkin erittäin paljon palautetta ja hyväksynnän tunnetta. Jos päällikkö onnistuu yhdistämään tunteellisen puolen muihin vahvuuksiinsa, pystyvät he rakentamaan syvällisiä ja tyydyttäviä suhteita ja saavuttaa ansaittuja voittoja.

Varovaisuutta kuvaava T-kirjain, kuvaa Päällikköä hieman eri tavoin kuin määrätietoinen A-kirjain. ENTJ-T on mm. alttiimpi stressille, ja tunnetilansa hallinta ei ole yhtä hyvä kuin ENTJ-A:lla. Päällikkö on kuitenkin pääsääntöisesti määrätietoinen ja hallitsee stressaavia tilanteita, joten tämä on muihin persoonallisuustyyppeihin verrattuna T-kirjaimesta huolimatta osa Päällikön vahvuuksia. A-kirjain kertoo myös itsevarmuutta olevan enemmän kuin T-kirjaimen Päälliköllä, joka tuntee vahvemmin häpeän tunteita ja kokee henkistä vastuuta vahvemmin esimerkiksi konfliktin jälkeen. Heillä saattaa varovaisuutensa vuoksi olla myös enemmän ymmärrystä aiheuttamastaan mielipahasta ja näyttävät siten herkemmin olevansa kiinnostuneita toisen tunteista, mikä ei testin mukaan kuulu yleisesti Päällikön vahvuusalueisiin. Varovaisuus voi näkyä myös tunteiden avoimuutena, jota muut persoonallisuudet usein kokevat Päälliköltä puuttuvan. T-kirjai-

men Päällikkö ei ole yhtä itsevarma kuin vastapuolensa, jolloin ylimielisyys ei usein korostu yhtä lailla. Tämä voidaan nähdä kulttuurista tai yhteisöstä riippuen hyvänä tai huonona asiana. Varovaisuuden piirre vaikuttaa negatiivisesti esimerkiksi herkkyytenä oman kehonkuvan suhteen sekä pessimistisyytenä ja motivaation heikkenemisenä vaikeuksia kohdatessa.

Päälliköiden vahvuuksia ovat: tehokkuus, energisyys, itsevarmuus, lujatahtoisuus, strateginen ajattelu, karismaattisuus ja kyky inspiroida. He ovat kuitenkin usein myös: itsepäisiä, dominoivia, suvaitsemattomia, kärsimättömiä, ylimielisiä, kylmiä, armottomia, sekä huonoja käsittelemään tunteita. Päälliköt voivat strategisella ajattelullaan ylittää esteitä, jotka tuntuvat muille mahdottomalta. Samaan aikaan heidän vahva rationalisminsa johtaa heitä aika ajoin väärinkäsityksiin.

8.1.2 Rami, Protagonisti, ENFJ-A/T

Testin tuloksena Rami näyttäisi kuuluvan diplomaattijoukkoon. Tutkimus osoittaisi hänen olevan heistä *Protagonisti*. Intohimoinen, karismaattinen ja synnynnäinen johtaja, joita testin mukaan on vain 2% maailmassa. He ovat johtajista ikään kuin päälliköiden herkempi ja tunteellisempi versio. Luonnollisella itsevarmuudellaan Protagonistit auttavat yleensä muita kehittymään ja nauttivat heidän olevan osallisena muiden suorituksissa. Protagonistit säteilevät autenttisuutta, huolestuneisuutta ja epäitsekkyyttä, eivätkä pelkää saamasta ääntänsä kuuluviin, jos he kokevat, että jokin pitää saada sanotuksi. He voivat kuitenkin vahvan persoonallisuutensa myötä aiheuttaa pelkoa ja jopa sysätä vastapuolensa masennukseen, sillä heidän toimintansa vaikuttaa usein hyvin laajasti ympärillä oleviin ihmisiin. Protagonistit näkevät helposti ihmisten motivaatiot ja motiivit ja pystyvät yhdistämään henkilökohtaisia tavoitteita yhteisiksi kokonaisuuksiksi. Heidän uteliaisuutensa muihin ihmisiin on lähes epätervettä ja protagonistin paneutuessa toisen ihmisen ongelmiin, voi hän sitoutua niihin liikaa ja kokea ne ominaan. Jos Protagonisti ei ole varuillaan, hänen optimistinsä voi olla liiallista. Tämä voi puskea toisen ihmisen omaa valmiuttaan pidemmälle, millä voi olla tuskaiset seuraukset. Protagonistilla on ainutlaatuinen kyky analysoida ja reflektoida omia tunteitaan mutta jäävät helposti kiinni muiden ongelmiin aiheuttaen itselleen luulotauteja. He ottavat mielellään vastaan palautetta mutta se on oltava rakentavaa.

Protagonisti kokee, että jokin rajoittaa häntä, tunteensa saattavat ohjata häntä liikaa ja heidän on vaikea nähdä ongelman ydintä, jolloin he eivät kykene olemaan avuksi. Tällaisissa tilanteissa Protagonistin on tärkeä ottaa askel taaksepäin ja analysoida tilannetta rauhassa päästääkseen tutkiskelemaan itseään.

Ramin identiteetti oli muutaman prosentin enemmän määrätietoisien A-kirjaimen puolella mutta koimme tarpeelliseksi lisätä kirjainyhdistelmään myös T-kirjaimen, jotta tuloksen ymmärtäisi olevan keskellä. Luimme molempien puolien identiteetikuvaukset ja analysoimme niitä. Rami koki, että samaistuu molempiin kuvauksiin, ja oli jopa sitä mieltä, että voisi olla enemmänkin T -kirjaimen puolella, eli *Varovainen*.

Kuvauksessa ENFJ-T mainittiin kaipaavan enemmän hyväksyntää, ja muiden mielipiteillä olevan enemmän painoarvoa kuin ENFJ-A -persoonan kohdalla. Nämä olivat esimerkkejä T-kirjaimen profiilista, jotka Rami koki sopivan omaan persoonallisuuteensa. Samaan aikaan hän kokee raskaan ja pitkäaikaisen käsivammasta selviytymisensä olevan vankan optimistisuutensa ansiota, mikä osoittaisi sen, että A -kirjain voisi määrätietoisuutensa ansioista sopia Ramin piirteisiin. Tuloksissa mainittiin, että A-Protagonisti pystyy todennäköisemmin suhtautumaan lannistumattomasti kipuun ja sen käsitteilyyn ja voittaa vaikeudet tällä tavoin helpommin kuin T-Protagonisti.

Protagonistien vahvuuksia ovat: Karismaattisuus, luotettavuus, suvaitsevaisuus, altruistisuus¹ ja synnynnäinen johtajuus, jota lähtee usein liikkeelle muiden pyynnöstä. He ovat silti usein myös: liian idealistisia, liian epäitsekäitä, liian herkkiä ja heidän on vaikea tehdä raskaita päätöksiä. He saattavat myös omistaa helposti heilahtelevan itsetunnon. Protagonistit vievät joukkonsa kohti valoisampaa tulevaisuutta mutta voivat puskea omaa ideologiaansa liiankin sinnikkäästi.

8.2 Persoonallisuusprofiilien vertailu

Saimme molemmat testissä tulokseksi vahvan ja johtavan persoonallisuuden ja profiilin kuvaukset tuntuivat osuvan oikeaan. Huomasimme, että olemme tulosten mukaan saman verran ekstroverteja, intuitiivisia ja päätteleviä. Etenkin intuitiivisuutta kuvaava N-kirjain oli piirre, jonka mainittiin yhdistävän meitä kahta ja olevan tärkeä osa parisuh-

¹ Altruismi on vastakohta egoismille. Sillä tarkoitetaan henkilöä, joka asettaa toisen tarpeet omien edelle, eli on epäitsekäs ja pyyteeton.

teen yhteensopivuutemme kannalta. Wilman profiilissa varovaisuusprosentti oli korkeampi kuin Ramilla, jolla se oli lähellä keskikohtaa, mikä voi auttaa tunteella ajattelevan Protagonistin ymmärtämistä Päällikköprofiilin T-kirjaimen analyysin mukaan. Päällikköprofiilissa eroteltiin vielä, että olisi testin mukaan hyvä löytää kumppani, jolla olisi yksi tai kaksi erilaista kirjainta, kuin omassa ENTJ-T profiilissa. Ramilla oli yksi selkeästi eroava kirjain F (periaatekeskeinen) Wilman T-kirjaimen (logiikkakeskeinen) kohdalla. Eroavaisuus on Wilman parisuhdeprofiilin mukaan hyvä asia, mutta voi aiheuttaa ongelmia etenkin, kun molemmilla on persoonallisuustestin mukaan varovaisuuspiirrettä identiteeteissämme. Tunne ja logiikka eivät aina kohtaa, ja T-kirjaimen itsetietoisuuden ja epäitsevarmuuden piirteet näyttäytyvät persoonallisprofiileissamme eri tavoin. Varovaiseen identiteettiin liittyy usein epäilyä, syyllisyyden tunteita, sekä tunneherkkyyttä. Se myös osoittaisi, että emme ole parhaimmillamme stressin alla, minkä aikaisemmin jo mainitsimmekin olevan mielestämme totta.

Vaikka stressi ja deadlinet antavat Wilman profiilin mukaan usein lisäpaloa suorittaa tehtävä loppuun, näyttäytyi Ramin profiili meille kaiken kaikkiaan positiivisemmalta. Protagonistin negatiiviset piirteet eivät kummankaan kasvatuksesta opittujen arvojen tai suomalaisen kulttuurikokemuksemme mukaan tuntuneet yhtä voimakkailta tai negatiivisilta kuin Wilman Päällikkö-profiilin heikkoudet. Koemme, että molempien profiilit osuivat aika lailla kohdilleen, ja tuloksena seurasi rakentavia keskusteluja. Mielestämme suurimpia konfliktin aiheuttajia ovat olleet yhdistelmä Ramin tunneherkkyyttä ja Wilman rationaalista ajattelua, joka voi toisinaan tuntua Ramista tahallisen välinpitämättömältä. Tätä testi alleviivasi vahvasti profiileissamme, ja koemme, että tulokset olivat kohdallamme osuvia.

Aiomme hyödyntää keskustelun oivalluksia ja testistä saatuja vinkkejä. Kun saimme toisenkin testikerran jälkeen saman tuloksen, koimme testin olevan kohdallamme pätevä, ja voisimme kokemuksemme perusteella suositella sitä muille. On otettava myös huomioon, että testiä on paranneltu psykologien ja ammattiosaajien avulla, (NERIS, 2011-2020) vaikka se ei alun perin olekaan ammattipsykologien tekemä testi. Persoonallisuutta on kuitenkin vaikea mitata, emmekä subjektiivisesti koe, että tuloksia kuului käyttää muuhun kuin itsetutkiskeluun ja viihdekäyttöön. Tulokset auttoivat meitä kuitenkin ymmärtämään toisiamme ja tarpeitamme paremmin, sillä niiden avulla syntyi keskustelua, jota ei luultavasti olisi käyty ilman testiä. Se toi pään sisällä muhineita ajatuksia mustaa valkoiselle, ja selkeytti hyvin paljon omia, mutta myös toisen käyttäytymismalleja.

Koska Ramin määrätietoisuusprosentti oli testin ensimmäisellä kerralla 54%, ja toisella 51%, olivat tulokset niin lähellä keskipistettä, että koimme tarpeelliseksi huomioida tämä Ramin profiilikuvauksessa. Koimme tulosten yleistävän piirteitä herkästi, ja näemme sen merkittävänä heikkoutena testissä. Olemme molemmat kuulleet tuttujemme puhuvan tuloksistaan kirjainyhdistelmänä, mutta harvoin prosenttituloksina, mikä antaa helposti väärän kuvan todellisuudesta. Lähellä keskipistettä olevat piirteet nimetään samalla tavoin kuin ääripäät, ja piirteen tulokset voivat olla jotakin 0-49 tai 51-100 prosentin välillä. Tämä on mielestämme harhaan johtavaa, ja otimme oikeuden soveltaa testistä saatuja tuloksia, ja täten lisätä T-kirjain Ramin profiiliin kirjainkoodiin.

PERSOONALLISUUSTYYPIT

Arkkitehti

INTJ-A / INTJ-T

Kekseliäät ja strategiset ajattelijat, joilla on suunnitelma kaiken varalle.

Loogikko

INTP-A / INTP-T

Innovatiiviset keksijät, joiden tiedonjanoa ei voi sammuttaa.

Päällikkö

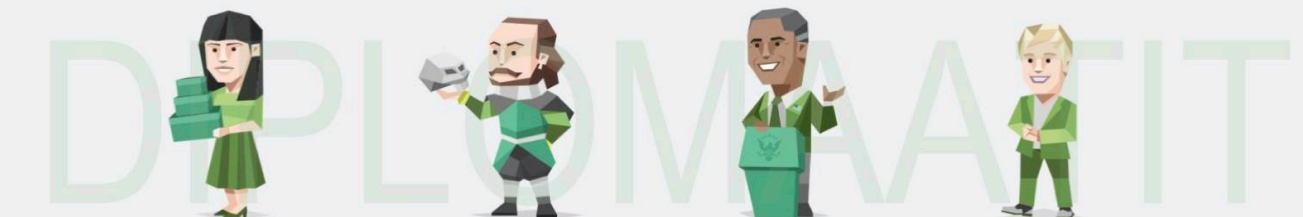
ENTJ-A / ENTJ-T

Rohkeat, kekseliäät ja voimakastahtoiset johtajat, jotka aina löytävät tien – tai tekevät sen itse.

Väittelijä

ENTP-A / ENTP-T

Älykkäät ja uteliaat ajattelijat jotka eivät voi vastustaa älyllisiä haasteita.

Asianajaja

INFJ-A / INFJ-T

Hiljaiset ja mystiset, mutta hyvin inspiroivat ja väsymättömät idealistit.

Sovittelija

INFP-A / INFP-T

Runolliset, kiltit ja epäitsekäät ihmiset, jotka ovat aina valmiita auttamaan hyvää tarkoitus.

Protagonist

ENFJ-A / ENFJ-T

Karismaattiset ja inspiroivat johtajat, jotka osaavat lumota kuulijansa.

Aktivisti

ENFP-A / ENFP-T

Innostuneet, luovat ja sosiaaliset vapaat sielut, jotka aina löytävät syyn hymyillä.

Logistikko

ISTJ-A / ISTJ-T

Käytännölliset ja faktakeskeiset individualistit, joiden luotettavuutta ei voi epäillä.

Puolustaja

ISFJ-A / ISFJ-T

Hyvin omistautuvat ja lämpimät suojelijat, jotka ovat aina valmiita puolustamaan läheisiään.

Johtaja

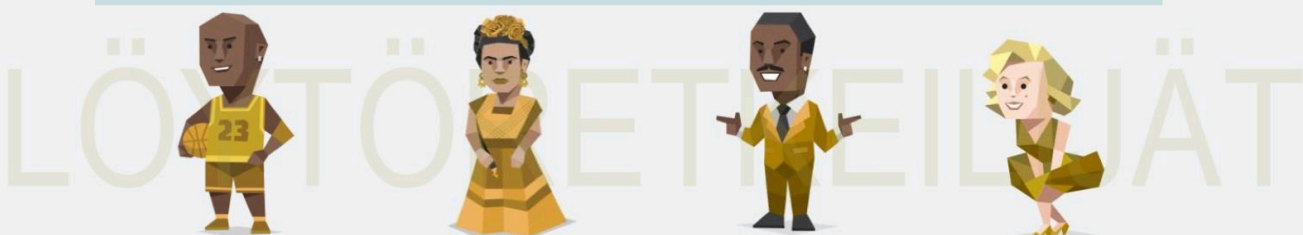
ESTJ-A / ESTJ-T

Loistavat hallinnoijat, ylittämättömiä hallinnoimaan asioita – tai ihmisiä.

Konsuli

ESFJ-A / ESFJ-T

Poikkeuksellisen huolehtivat, sosiaaliset ja suosittu ihmiset, jotka ovat aina valmiita auttamaan.

Virtuoosi

ISTP-A / ISTP-T

Rohkeat ja käytännölliset kokeilijat, kaikkien työvälineiden mestarit.

Seikkailija

ISFP-A / ISFP-T

Joustavat ja hurmaavat taiteilijat, aina valmiina tutkimaan ja kokemaan jotakin uutta.

Yrittäjä

ESTP-A / ESTP-T

Älykkäät, energiset ja terävät ihmiset, jotka nauttivat elämisestä reunalla.

Viihdyttäjä

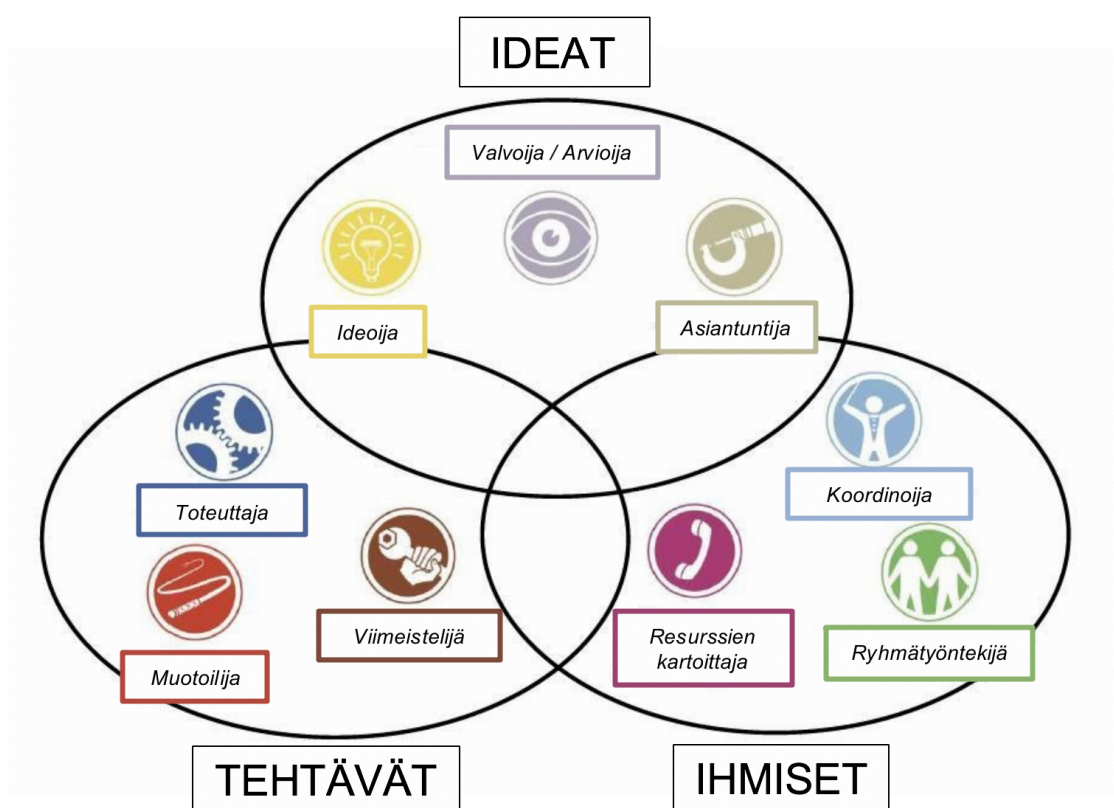
ESFP-A / ESFP-T

Spontaanit, energiset ja intohimoiset viihdyttäjät – elämä ei ole koskaan tylsää heidän ympärillään.

Kuvio 9. 16 Personalities, © 2011-2020 NERIS Analytics Limited.
Kuvan käsittely: Rami Bakieh.

8.3 Tiimiroolitesti

Tutustuimme koulussa ensimmäisen kerran Belbinin tiimirooliajattelu -testiin, ja koimme sen olevan pätevä tapa analysoida roolejamme ja motivaatioitamme tiimissä. Se on saanut myös paljon hyvää palautetta verkossa, ja päätimme tehdä sen uudestaan opinäytetyötämme varten. Testi on jaettu 9:ään eri rooliin, jotka kuuluvat kolmeen pääkategoriaan: *Ideat* (thinking), *Tehtävät* (action) ja *Ihmiset* (people). Alla olevasta taulukosta näkee mitkä piirteet kuuluvat mihinkin kategoriaan.

Kuvio 10. Belbinin tiimirooliajattelu -kartta.

8.3.1 Wilma, tehtävät

Wilman tulokset olivat hyvin samankaltaisia, kuin Myers & Briggs testissä. Piirteiden pisteet olivat jakaantuneet hieman tasaisemmin kuin Ramilla, jolla oli selkeämpiä eroja kategorioiden välillä. Eniten pisteitä Wilma keräsi *Tehtävät* -osiossa, jossa kärsimätön ja sisäänpäin kääntynyt *Viimeistelijä* oli Wilman vahvin piirre. Testin mukaan tällainen henkilö:

- huolehtii siitä, mikä voi mennä pieleen.
- tarkistaa henkilökohtaisesti, että kaikki on kunnossa.
- hallitsee hyvän itsekontrollin.
- pitää huolen, että aikataulusta pysytään.
- saattavat negatiivisuudellaan lannistaa muita.
- on tärkeä tiimin jäsen, koska saattaa asiat loppuun.

Täydellisyyden tavoittelusta, saattaa tulla *Viimeistelijälle* pakkomielle, joka ei edistä ryhmätyöskentelyä. Se voi kuitenkin auttaa takaamaan työn korkean laadun.

Wilman toiseksi vahvin piirre kuuluu myös *Tehtävät* -osioon. Kärsimätöntä, dominoivaa ja ulospäinsuuntautunutta *Muotoilijaa*, kuvattiin seuraavasti:

- muokkaaja, muovaaja.
- tehtäväorientoitunut johtaja.
- täynnä energiaa, emotionaalinen ja impulsiivinen.
- nauttivat haasteista.
- pyrkivät yhdistämään tietoa ja toimimaan sen pohjalta.
- vain tulokset voivat vakuuttaa Muotoilijaan.
- Kilpailuhenkinen, ja tulkitaan joskus ylimieliseksi.

Muotoilijan on ymmärrettävä, että jotkut tilanteet kaipaavat huumoria ja anteeksipyyntöä, jotta energinen tavoitteellisuus ei ilmene hermostuneisuutena ja turhautumisena.

Vähiten pisteitä Wilma sai *Ihmiset* -kategorian *Resurssien Kartoittaja* -piirteestä, joka oli toinen Ramin vahvimmista ominaispiirteistä tiimityöskentelyssä. Tällainen henkilö on:

- Tiimin "mukavin kaveri" - pidetty ja suosittu.
- Positiivinen.
- Saa helposti ystäviä ja rakentaa verkostoja.
- Tarvitsevat yhteisöä pitääkseen yllä motivaatiotasoaan.
- Lyhytjännitteisiä.

Toiseksi vähiten Wilma oli *Ideoija*, eli ihminen, joka:

- Kehittää ideoita ja ehdotuksia – ideapersoonaa.
- Mielikuvitusrikas, löytää uusia ratkaisuja.
- Ajattelevat isoja asioita – pikkuasiat eivät kiinnosta.
- Vaarana on, että he vain ideoivat mutta eivät tee mitään.
- Tarvitsevat paljon mielistelyä ja kehuja toimiakseen.
- Suuttuvat jos heidän ideoitaan kritisoidaan.

8.3.2 Rami, ihmiset

Myös Rami koki testin luonnehtivan tiimiroolejaan osuvasti. Ylivoimaisesti eniten pisteitä kerääntyi *Toteuttaja* ja *Resurssien Kartoittaja* -piirteistä. Jälkimmäinen oli Wilmalla vähiten pisteitä kerännyt rooli ja sen ominaisuudet löytävät edellisestä osiosta. Aina uutta etsivän *Resurssien Kartoittajan* on syytä huolehtia, että keskeneräinen työ tulee tehtyä ennen uuden aloittamista. Tasapainoinen ja asiat hallitseva *Toteuttaja* on ominaisuuksiltaan:

- Käytännöllinen organisoiija.
- Muuttaa päätökset ja suunnitelmat toiminnaksi.
- Looginen.
- Vahva luonne ja kurinalainen ote työhön.
- Tarvitsevat vakaita rakenteita toimiakseen ja rakentavat niitä itse.
- Erittäin kilpailuhenkinen.

Tehokas *Toteuttaja* saattaa vastustaa muutoksia, joita muu ryhmä kokee tarvitsevana. Tähän hänen on kiinnitettävä erityisesti huomiota, koska sivupolut voivat olla joskus erittäin hyvä asia sekä tuloksen, että tiimin yhteisöllisyudentunteen kannalta.

Vähiten pisteitä Ramin testissä sai selkeästi piirre *Viimeistelijä*, jonka ominaisuudet mainittiin edellisessä osassa Wilman vahvimpana piirteenä. Toiseksi vähiten pisteitä tuli erittäin älykkäästä ja sisäänpäin kääntyneestä *Valvoja-Arvioija* -roolista, joka on testin mukaan ryhmässä:

- "Kylmä kala" - objektiivinen ja puntaroiva.
- Kriitikko.
- Tehokas ongelman analysoija.
- Ei innostu ulkoisesti.
- Eivät kovin suosittuja tiimin jäseniä.
- Helposti ruokkivat negatiivisuutta tahtomattaan.

8.4 Tiimiprofiilien vertailu

Jos palaamme takaisin hyvän tiimin ominaisuuksiin, voimme huomata, että olemme testin mukaan todella erilaisia työskentelijöitä, jopa ääripäitä toisistamme. Tämä on Katzenbachin ja Smithin mukaan hyvä asia, sillä ideaalisessa tiimissä on henkilöitä, joilla on erilaisia ominaisuuksia ja täydentävät siten toisiaan. Rami on testin mukaan enemmän sosiaalinen työskentelijä ja käytännöllinen organisoija, joka tarvitsee tiimiä motivoituakseen. Wilma taas saattaa asiat loppuun, vakuuttuu vain tuloksista ja tarkistaa henkilökohtaisesti, että kaikki on kunnossa. Testin mukaan voisimme muodostaa juuri eroavaisuuksien vuoksi toimivan tiimin. Koska koemme, että ikävältä tuntuvia konfliktitilanteita syntyy jatkuvasti, on tärkeä huomioida ja pohtia sitä, mikä työskentelysämme ei toimi. Jos eroavaisuus on hyvä asia voi olla, ettemme osaa hyödyntää piirteitämme.

On olennaista muistaa, että parisuhteemme vaikuttaa vahvasti työskentelyymme. Koemme molemmat, että hyvästä parisuhteesta puhuttaessa esiin nousee usein keskustelu samanlaisuudesta. *"Hän on ihana! Olemme niin samanlaisia"*, on lause, jota olemme itse sanoneet ja kuulleet muiden tokaisevan ollessa onnellisesti ihastunut. Eri-laisuutta ei nähdä kovin hyvänä asiana romanttisen suhteen alussa, eikä välttämättä

myöhemminkään. Vaikka koemme olevamme hyvin samanlaisia, tiimityön tulokset kertovat muuta. Voiko olla, että haluamme vain uskotella olevamme samanlaisia? Olemmeko todellisuudessa hyvä työtiimi, mutta emme kovin yhteensopiva pari? Vahvuutemme ja heikkoutemme peilautuvat vastakkaisiksi ominaisuuksiksi työ- ja parisuhteessamme, emmekä voi todellisuudessa sulkea esimerkiksi parisuhdettamme pois päältä töitä tehdessä. Tutkimme ja analysoimme tätä ristiriitaa seuraavassa kappaleessa.

8.5 Tutkimusten yhteenveto

Tiimiroolitestin mukaan olemme kuin ääripäät, kun taas persoonallisuustestin kirjainkoodi koostui hyvinkin samoista palasista. Koodi ei kuitenkaan kerro kaikkea ja profiilimme kuvaukset tuntuivat olevan merkittävästi erilaisia. Meitä yhdistää intuitiivisuus ja johtajuus ja olemme molemmat isoja persoonallisuuksia testin mukaan. Silti testin ja kokemustemme mukaan toinen toimii selkeästi tunnepohjalta, kun toisella rationaalisuus ja järki on kaiken ajattelun pohja. Pohdimme yhteensopivuuttamme, ja pelkästään testien perusteella on mielestämme hyvin vaikea sanoa, olemmeko hyvä työtiimi ja pari. Vaikka olemmekin keskustelleet vahvuuksistamme ja heikkouksistamme, tehneet yhdessä psykologisia testejä, lukeneet kirjallisuutta aiheista, sekä muistelleet yhteistä matkaamme, emme pysty todellisuudessa vastaamaan olemmeko muun maailman mielestä hyvä yhdistelmä. Subjekttiivinen kokemuksemme on kuitenkin merkittävä, ja uskomme keskustelujemme pohjalta olevamme hyvä tiimi myös tutkimusten perusteella, vaikka mielestämme on hyvinkin oleellista hyödyntää esimerkiksi eroavaisuuksiamme tulevaisuudessa tehokkaammin.

Myös parisuhteessa eroavaisuudet voivat olla ongelmallisia. Halusimme hieman tutkia eroavaisuuksien etuja, koska koemme, että kulttuurissamme yhtenäisyydet nähdään usein pelkästään positiivisina. Kun saimme testeissä eroavaisia tuloksia, jäimme pohtimaan keskenämme sen merkitystä ja vaikutuksia parisuhteeseemme. Löysimmekin muutaman kiinnostavan näkemyksen aiheesta.

Kun puhutaan *Yin & Yang* -asetelmasta romanttisissa suhteissa, viitataan usein kahden henkilön erilaisuuteen ja sen tuomaan vastapainoon (Bassuk 2015). Yin & Yang muodostavat yhdessä perinteisesti mustavalkoisen ympyrän, jossa vastakohdat tarvitsevat toisiaan pysyäkseen muodossaan. Molemmissa on pieni osa toista, ja ne toimivat täten harmoniassa eroavaisuuksistaan huolimatta. Tämä nähdään hyvänä asiana, koska silloin nämä henkilöt hyötyvät toisistaan. Tähän vaaditaan kuitenkin ymmärrystä

ja arvostusta toisten erilaisuutta kohtaan. Suomalainen kulttuuri painottaa mielestämme selkeästi samanlaisuuden positiivista merkitystä. Voisimmekin luultavasti laajentaa näkemystämme, sillä rakkaus on maailmanlaajuinen tarve ja tunne, eikä kulttuuriimme sidonnainen. Meitä inspiroi myös *QBQ* -kirjan kirjailija John Miller, joka on puhunut paljon hänen ja vaimonsa eroavaisuuksistaan avoimesti. Heillä on ollut pitkä yhteinen polku, ja heillä on monta lasta ja lastenlasta samasta suhteesta. Hän ja vaimonsa ovat toisensa vastakohtia, ja ovat silti pysyneet onnellisena yhdessä läpi elämän, vaikka heidän piirteissensä tai persoonallisuus -testituloksissa ei ole mitään yhteistä (Miller, 2013).

Koska arvomme kohtaavat, ja pidämme hyvin paljon samanlaisista asioista, emme näe itseämme kuitenkaan täysin vastakohtina. Tästä huolimatta edellä mainitut viittaukset laajensivat näkemystämme eroavaisuuksien hyödyntämisestä, ja huomasimme, että olemme ehkä halunneet muokata itseämme ja toisiamme turhankin paljon samanlaisuuden ihailun vuoksi. Myönnämme, että olemme nähneet sen olevan ikään kuin saavutus, jota kohti olemme tietämättämme pyrkineet. Saimme nyt mahdollisuuden pohtia sen merkitystä uudelta näkökulmalta, ja huomasimme kapeakatseisuutemme sen osalta. Koska päämääränämme ei ole vain olla onnellisessa parisuhteessa, on ollut virkistävää ymmärtää idyllisessä työtiimissä erilaisuuden olevan hyve. Eroavaisuuksia olisi tärkeä oppia hyödyntämään ja koemme, että olemme aika ajoin pyrkineet kitkemään sitä pois, sen sijaan, että olisimme työstäneet tehokkuuttamme sen avulla. Tämä on ollut meille kullan arvoinen opetus, ja koemme pystyvämme testien ja keskustelujemme kautta tekemään parempia päätöksiä tulevaisuudessakin.

8.6 Tutkimusten risut ja ruusut

Molemmissa testeissä oli mielestämme paljon hyvää. Myers & Briggs -testi on saanut enemmän negatiivista palautetta, mutta koimme sen erittäin osuvana testinä kohdalamme. Se oli mielestämme toki myös kiinnostavampi, sillä se kertoi laajemmin, miten profiilin tulokset vaikuttavat eri elämänalueilla. Belbinin sivuilta löytyy henkilökohtainen testi sekä tiimianalyysiosio, jotka molemmat keskittyvät selkeästi tiimityöskentelyyn. Maksua vastaan testiä voi myös hyödyntää niin, että tiimin jäsenet vastaavat kysymyksiin kollegoistaan. Tällä tavoin testi saisi lisää syvyyttä, ja osoittaisi onko omissa osaisissa ja kokemuksissa eroavaisuuksia muiden näkemysten kanssa. Belbin -testissä näytettiin tuloksia visuaalisemmin eri graafisissa taulukoissa ja kuvioissa. Koimme, että tämä helpotti ymmärtämään ja muistamaan tulokset. Myers & Briggs -testissä tulokset

olivat oman kirjainkoodin lisäksi hyvin tekstipainotteisia. Vaikka testit olivat rakenteeltaan ja päätarkoitukseltaankin erilaisia, täydensivät ne kohdallamme toisiaan. Tämä lisäsi uskottavuutta, ja tunnetta siitä, että voimme soveltaa testistä saatua informaatiota työ- ja parisuhteeseemme.

Etenkin tiimirooliajattelutesti, tuntui ryhmätyön kannalta hyödylliseltä, ja koemme, että jokaisen tiimin olisi hyvä tehdä sen kaltainen koe. On kuitenkin ensin ymmärrettävä, miten testiä voisi hyödyntää omassa tekemisessä ja motiivien olisi hyvä olla selkeät. Molemmat testit ovat erittäin henkilökohtaisia ja voivat siten aiheuttaa paljonkin mielipahaa, jos ympäristö ei ole tarpeeksi luotettava ja kannustava testin aikana. Belbin -testin tekeminen tuntui henkisesti jo paljon kevyemmältä kuin persoonallisuustestin tekeminen, koska olimme huomanneet, kuinka rakentavaa ja mukavaa keskustelu voisi parhaimmillaan olla. Tähän tarvitaan kuitenkin Katzenbachia ja Smithiä lainaten selkeä ja yhteinen päämäärä, jotta kaikki tiimin osapuolet ymmärtäisivät auttavansa muita ja itseään yhtä lailla.

Se mistä emme henkilökohtaisesti pitäneet oli luovuuden ja mielikuvituksen erottelminen käytännöstä ja ratkaisukeskeisyydestä. Etenkin Myers & Briggs -testissä, profiilien kuvakkeet olivat hyvin stereotyyppisiä. Viihdemielessä tämä oli hauskaa, mutta todellisuus ei kuitenkaan ole niin yksinkertainen. Tulokset suuntasivat pohtimaan, olemmeko oikealla alalla. Ramista tulisi testin mukaan esimerkiksi mainio valmentaja ja Wilmasta erinomainen johtaja yritykseen. Tämä olisi hyvä inspiraationlähde ammatinvalintaa pohtiessa mutta sekoitti ehkä hieman ajatuksiamme siitä, miten saavuttaa menestyneen artistin ja tuottajan unelmamme. Jos testi olisi tutkimusten mukaan validimpi, olisimme voineet pohtia tuloksia vielä syvemmin ja luoda johtopäätöksiä paremmin.

Soveltamalla vastauksia on kuitenkin mahdollista pohtia, miten omat vahvuudet voi tuoda esille paremmin, ja mitä piirteitä olisi hyvä varoa väärinkäsitysten välttämiseksi. Tämä on ollut erittäin opettavaista tulevaisuuden kannalta, ja toivoisimmekin kokemus-temme perusteella, että psykologisia testejä tehtäisiin enemmänkin esimerkiksi kouluissa. Lukiessamme profilikuvauksia ääneen huomasimme kuitenkin arvostevamme toistemme tuloksia. Energia ei aina riittänyt vastaanottamaan toisen kommentteja huumorilla ja moni asia jäi mietityttämään. Tulokset eivät olleet välttämättä aina toivottuja ja ne loivat ikäviä tunteita ja siten riitojakin. Haluamme molemmat olla parhaita versioita itsestämme ja jokaisella on oma näkemys siitä, millainen hyvä ihminen on. Tämän vuoksi oli mielestämme hyvä tehdä testit luotettavassa ympäristössä sillä koimme itse

tarvitsevamme hyvin paljon keskusteluaikaa tulosten purkamista varten. Täten oli ehkä hyväkin, ettemme tehneet testejä isossa ryhmässä ainakaan ensimmäistä kertaa.

Koska pystymme oppimaan testeistä ja hyödyntämään profiilien tietoa työskentelysämme, koemme tämän lähentävän ja tehostavan meitä työparina. Näemme työ- ja parisuhteemme ikään kuin yhtenä kokonaisuutena ja siksi myös esimerkiksi tiimiroolitestit vaikuttaa romanttiseen suhteeseemme. Kaiken kaikkiaan testien tekeminen oli hyvä kokemus ja aiomme kokeilla psykologisia testejä jatkossakin. Tämä kertoo myös siitä arvostavastamme innokkuudesta, mikä molemmilla on kehittyä sekä itsemme, että toistemme vuoksi.

9 Midnight Hours

Midnight Hours julkaistiin puoli vuotta debyyttisinglemme jälkeen. Kappale oli yksi niistä demoista, jotka lähetimme levy-yhtiölle syksyllä vuonna 2017 ja saimme jo sen varhaisesta versiosta hyvää palautetta. Tämä on ollut siihen aikaan erityisen merkittävää siten, että ensimmäiset kolme lähettämäämme *demoa* olivat tärkein osa yhtiön kiinnostuksen ja huomion saamiseksi, mikä johti lopulta levytyssopimuksen tekoon. Biisistä tehtiin myös musiikkivideo ja sitä on soitettu bändin kanssa livenä. Kappale kertoo suhteemme alkuvaiheesta.

Kerromme seuraavaksi, miten biisi-idea kehittyi julkaisuksi ja miten kappaleen tekoprosessi on vaikuttanut työskentelyymme. Pohdimme, mitä *Midnight Hours* kertoo meistä ja projektistamme sekä miten yhdistimme työ- ja parisuhteemme äänitteen luomisprosessissa.

9.1 Yleiset työtavat ja kappaleen synty

Minä, Wilma, olen aina reflektoinut elämäni ja ympäristöni kirjoittamiin kappaleisiin. Etenkin kirjoittaessa omalle artistiprojektille, syntyvät ideat pääsääntöisesti yksin ollessa. Joskus ne putkahtavat pianon ääressä istuessa, jolloin saatan esimerkiksi soittaa sointuja ja muodostaa sen päälle melodioita. Joskus taas minulla saattaa olla esimerkiksi Maria Santavuoren esittelemän tajunnanvirta -metodin myötä joku biisi-idea tai valmis teksti, jota lähdän kokoamaan haluamaani muotoon. Toisinaan kuuntelen sanelimelle äänitettyjä hyräilyjäni tai sanoitusideoitani, joista lähdän työstämään kokonaisuutta. Kun biisi alkaa kehittymään ja saamaan rakenteellista muotoa, on piano viimeistään läsnä prosessia. Istuessani alas koskettimiston ääreen pääsen tilaan missä hengittää. Koska keskittymiseni herpaantuu helposti, enkä pidä kovin paljon paikoillaan olemisesta, on pianotuolilla istuminen ja siinä rauhoittuminen minulle todella tärkeää. Voin toisinaan istua siinä kokonaisen päivänkin, sillä unohdan helposti ajankulun, perustarpeeni ja ympäristöni flow-tilan myötä.

Käytin Marian tunneilla aikoinaan ensiksi vihkoa mutta myöhemmin siirryin OneNote -palveluun, sillä pelkäsin kappaleiden hukkuvan unohtelemaan persoonallisuuteni ansiosta. Kappaleissa on yleensä otsikon lisäksi sanat ja soinnut biisin rakenteen mukaan. Viimeisen fraasin jälkeen voi yleensä löytää kasan epämääräisiä lauseita ja sointumerkkejä, sekä muistiinpanoja mm. laulumelodiasta, kompista tai tunnelmasta. Vaikka en aina keksisikään ratkaisuja kaikkiin kirjoitusprosessini ongelmiin juuri silloin kun haluan, en ole vielä ollut tilanteessa, jossa en olisi pystynyt luomaan mitään. Tällaisia lukkoja olen ehkäissyt mm. Marian tunneilla ja Luovuuden Tie -kirjan avulla. Käytän referenssikappaleita hyvin harvoin, kun kyse on omasta musiikistani. Kerromme siitä enemmän seuraavassa kappaleessa.

Midnight Hours syntyi syksyllä 2016. Olin kesän aikana kuunnellut paljon R'n'B- ja Hip Hop -musiikkia luomani Spotify-listan kautta. Tämä oli yleistä etenkin pyöräillessä, jolloin oli usein miellyttävä kuunnella energisiä biisejä. Olen aina rakastanut kesäyössä pyöräilyä, mikä saattoi vaikuttaa kappaleen tunnelmaan luomisvaiheessa. Niin kuin aiemmin jo mainitsimme, suhteemme oli juuri alkanut muodostua romanttisemmaksi ja peittelimme sitä muilta. Se oli mullistavan tunteellista ja kuitenkin molempia huvittavaa aikaa, sillä pitkän parisuhteen jälkeen tuntui hieman oudolta olla taas ihastunut. Suhteemme alkuvaihe oli kuin teinielokuvasta ja olimme itsekkin täysin hämmentyneitä aselemasta. Se oli jännittävää aikaa ja tunsin itseni toisinaan pikkutytyksi. Tämän vuoksi

kappaleesta tuli automaattisesti hieman mystinen, rytmisesti energinen, sekä iloinen ja keimaileva tunnelmaltaan. Minun on kerrottu olevan hyvinkin varioiva laulaja äänensävyni suhteen ja Midnight Hours -biisi toi luonnollisesti ääneni nasaalisuutta esille. Lopullisistakin lauluraidoista voi kuulla ronttimaisen hymyni olleen läsnä, joka kuvastaa juuri sitä jatkuvaa lapsenomaista tunnetta, joka minulla oli.

Kun aloin kirjoittamaan kappaletta, tunteeni olivat vahvasti määrittämässä sen luonnetta. Koska kappale on aiheeltaan kevyt ja iloinen, oli sitä helppo kirjoittaa juuri siinä elämänvaiheessa, josta se kertoo. Yleensä surullisempien aiheiden kohdalla alan työstämään niitä vasta kokemusten jälkeen, tai hion tekstejä myöhemmin, jolloin pystyn myös prosessoimaan niitä objektiivisemmin ja näin myös kuulijan näkökulmasta. Kirjoitin tekstiä ja melodiaa rinnakkain ja aloitin ensimmäisestä säkeistöstä. Lähdin kirjoittamaan täysin tunnepohjalta, enkä miettinyt sen enempää mitään päämäärää prosessille. Minun oli vain tarve kirjata ideani ja korvamatoni ylös ja kirjoitin ne lopulta hyvin selkeään muotoon, jossa oli looginen pop-rakenne. Muutaman päivän päästä kappale oli sellaisessa muodossa, jossa se oli mahdollista esittää Ramille ja hän piti siitä kovasti.

9.2 Mökkiviikonloppu

Wilma oli soitattanut Ramille biisi-ideoitaan, joista päätimme lähteä työstämään muutamia teoksia yhdessä. Valitsimme kappaleet sen perusteella, jotka inspiroivat Ramia eniten. Tämä on ollut alusta asti työtapamme ja tuntunut toimivalta. Yksi näistä kappaleista oli Midnight Hours.

Koulu- ja kotioloissa työskentely ei tuntunut siihen aikaan motivoivalta, sillä kämppäkaiverit ja täyteen buukatut studiovaraukset eivät mahdollistaneet stressitöntä luomista. Koska emme olleet vielä virallisessa parisuhteessa, halusimme välttää ylimääräistä huomiota sen suhteen. Etenkin koulussa työskentely tuntui aika-ajoin haastavalta, sillä vältimme asettamasta kollegoitamme vaivaantuneeseen asemaan epämääräisen suhdekuvion vuoksi. Pakkasimmekin auton täyteen ja ajoimme Ramin mökille. Molempia jännitti mutta samaan aikaan innosti ajatus siitä, että pääsisimme rauhassa luomaan uutta ja olemaan yhdessä ilman ulkoisia paineita.

Pystyimme studion ja saimme tuotannon ja rakenteen tärkeimmät palaset yhteen. Niihin kuului mm. Wilman soittamat soinnut, rumpukompin peruspalikat ja basson kulku. Koska Midnight Hours käsittelee juuri tätä suhteen alkuvaihetta, jossa olimme, halusimme tuotannon myös kuulostavan siltä. Lisäsimme mm. seuraavia raitoja:

Kappaleen alussa luodaan tunnelmaa myöhäisillasta yksinäisen raitiovaunu -samplerin avulla. Rami oli äänittänyt tämän koulumme edustalla, joka kuvailee yleistä tapaamispaikkaamme. Sample symboloi mm. yhteisiä matkoja aamuisin sekä toisen luokse menemistä koulun jälkeen. Se merkitsi vapautta ennen kouluovien sisäpuolelle astumista, jolloin muutuimme taas peliksi kollegoiksi ja ystäviksi ja jolloin esimerkiksi toistemme kädestä pitäminen viimeistään loppui. Heti laulun alussa kuuluu myös matala miesääni. Rami äänitti sen mökillä kuvastamaan hänen läsnäoloaan biisin tarinassa. Huomasimme myöhemmin, että se on hyvin samankaltainen *No Diggity* -kappaleen (Blackstreet, Dr. Dre, Queen Pen) kanssa, joka sattumoisin kuvastaa hyvin meidän molempien musiikkimakujen kohtaamista Hip Hopin ja R'n'B:n keskellä. Uskomme biisin muhineen alitajunnassamme kappaletta kirjoittaessa sillä olemme molemmat kuunnelleet sitä paljon. Biisin alkuun olimme laittamassa sormien napsautus -samplerin mutta sen sijaan saimme ajatuksen äänittää salaisen pusun ajamaan samaa asiaa. Vaikka molempia nauratti ja hieman ällöttikin koko idea, oli se sen verran omaperäinen ja kuulosti mielestämme niin hyvältä kokonaisuudessa, että päätimme pitää sen. Se toi taas kerran lisää tarkoitusta tuotantoon ja auttoi tukemaan tunnelmaa ja sanomaa.

Koska sanoja tuli hetkittäin todella tiheään tahtiin emmekä halunneet, että biisin intensiteetti laskee, muutimme tempoa moneen kertaan. Joissain demoversioissa sanoja on etenkin kertosäkeessä harvemmin ja joissain taas huomattavasti tiheämmin sillä englannin kieltä oli vaikea saada istumaan suuhun. Fraseeraus oli nopeaa ja halusimme pitää sävelletystä melodiasta ja sen rytmisyydestä kiinni. Ramilla on muutenkin aina ollut tapana tarkastaa sanoitukset mahdollisten kielivirheiden löytämiseksi sekä sisällön ymmärtävyyden puolesta objektiivisena kuuntelijana. Hän on osannut aina keskivertosuomalaista paremmin englantia ja hänen apunsa on ollut hyvin merkittävää sanoituksia tarkastaessa. Etenkin Midnight Hours -biisissä Ramilla on ollut tärkeä rooli laulattaa Wilmaa äänitysvaiheessa. Kertosäkeessä Ramin ääntämisvinkit olivat hyvin tarpeelliset sekä kappaletta kirjoittaessa, että esittäessä. Loppujen lopuksi löysimme ratkaisun, mikä vaati kuitenkin aikaa ja etäisyyttä kappaleeseen, jota viikonloppuna emme ehtineet saamaan.

Midnight Hours oli ensimmäisiä kappaleita, jossa Wilma pääsi hyvinkin lähelle tuotanto-prosessia. Vaikka Rami oli antanut Wilman tuotantoideoille enemmän tilaa kahdenkeskeisten sessioiden aikana kuin ennen, istuimme mökillä selkeästi vierekkäin, jolloin tuotantopalautetta ja -ideoita oli mahdollista antaa välittömästi. Huomasimme, että se oli mukava tapa työskennellä. Meillä oli myös paljon aikaa käytettävissämme, joten aika-tilat eivät tuoneet paineita ja siten pystyimme kokeilemaan työtapaa stressittömästi. Tämä oli merkittävä muutos ja olemme pitäneet työtavasta kiinni tähän päivään asti. Toki kiireen keskellä Ramilla on tapana työskennellä hyvinkin itsenäisesti ja palautetta tulee esimerkiksi kirjallisena. Kuitenkin Midnight Hours osoitti, että on mahdollista ja miellyttävää tehdä tuotantoja yhdessä, vaikka Ramilla onkin päävastuu niistä.

Varhaisissa demoissa harmonia ei kuulu selvästi ja kokonaisuus on vielä hieman sekava. Pianossa on liikaa kaikua ja se on muutenkin hiljainen suhteessa rumpuihin ja bassoon. Ennen akustisten rumpujen äänittämistä komppisektio kuulosti tökkivältä ja epäluontevalta. Tästä huolimatta oli mökiltä saatu tunnelma sellainen, josta pidimme kiinni koko prosessin läpi. Sitä oli helppo muistella sillä emme keskittyneet muuhun kuin projektin kappaleisiin viikonlopun aikana. Tämä oli tärkeä huomio keskittymisen ja ajankäytön kannalta sillä se tuntui hyvin tehokkaalta.

Näin jälkiviisaana olisimme ehkä kaivanneet jonkinlaista referenssibiisiä. Sellaista ei tietenkään ole pakko käyttää mutta se olisi voinut helpottaa tuotannon tekemistä tuoden pään sisäisiä ideoita kuunneltavaan muotoon. Koska meillä ei ollut ammattikokemusta tai yhteistä tuotannollista sanastoa, oli kommunikointi aika-ajoin hankalaa. Tässä mm. koulun tarjoama tieto on auttanut huomattavasti. Rami ehdotti kyllä referenssibiisin käyttöä mutta Wilma ei halunnut silloin keksiä sellaista väkisin. Hän halusi luottaa vahvaan visioonsa ja pelkäsi referenssin tuovan sellaisia ideoita, joita olisimme lähteneet helposti matkimaan. Tämä oli luultavasti seuraus aikaisemmista vuosista, jolloin tuotantoon oli tapana löytää ideoita muiden teoksista jopa ennen kuin omat ideat olivat päässeet kuuluviin. Wilma oli myös huomannut, kuinka helposti hän imitoi ja otti vaikutteita kappaleista ja niiden esittäjistä laulutunneillaan. Nämä olivat syitä, miksi referenssibiisin käyttö tuntui epämiellyttävältä idealta ja jonka vuoksi käytämme niitä edelleen varoen.

Työstimme viikonlopun aikana myös muita kappaleita mutta Midnight Hours jäi hyvin vahvasti mieleen, sillä se sopi täydellisesti elämäntilanteeseemme. Kappale avasi myös keskusteluja, sai meidät pohtimaan tilannettamme ja vei siten suhdettamme kohti nykypäivää.

9.3 Jälkituotantoa mökkeilyn jälkeen

Tuotantoon lisäiltiin paljon elementtejä ja yksityiskohtia mökkeilyn jälkeen ja yksi merkittävä lisä olivat akustiset rummut. Ramin käsivamma esti häntä soittamasta rumpuja pitkään aikaan ja hän vierasti ajatusta soittaa rumpuja ensimmäistä kertaa moneen vuoteen Mendi Moon -projektin kappaleisiin. Wilma kuitenkin kannusti tähän, sillä hän huomasi kuinka tärkeää se oli Ramille. Pian Rami virittelikin mikrofoni rumpusettiin ja piti äänityspäivän yksin. Rumpuraidat ovat saaneet jälkeensä kehuja kuuntelijoilta, josta on tullut erityisen hyvä mieli sen henkilökohtaisuuden vuoksi. Wilman lauluja äänitettiin vielä useaan kertaan eri paikoissa, sillä työstimme myös muita kappaleita Midnight Hours -biisin rinnalla ja työolosuhteet muuttuivat mm. muuton, uuden laitteiston hankinnan sekä levy-yhtiösopimuksen vuoksi.

Ensimmäisissä versioissa olimme äänittäneet lauluraitoja enimmäkseen koulun studiossa. Siellä tuntui kuitenkin aina olevan jotain teknillisiä ongelmia, koska käyttäjiä oli monia ja tilaa ei ollut siivottu sovittuun tapaan. Tunnelman luonti on meille molemmille hyvin tärkeä osa äänitysprosessia, ja kouluympäristö ei täyttänyt toiveitamme. Tuotantoprosessi oli haastava Ramille, koska hän oli aloittanut tuottamisen ohjelmassa nimeltä *Maschine 2*, äänittänyt laulut ja rummut eri projekteissa *Pro Tools*issa ja myös osittain tuottanut biisiä *Logic Pro* -ohjelmassa. Siihen aikaan Rami haki toimivaa työtapaa ja täten myös sopivaa laitteistoa ja ohjelmaa, koska huomasi tuottamisesta tulleen hänelle tärkein osa musiikillista identiteettiään. Muutosten tekeminen oli haastavaa ja aikaa vievää vaihtuvien työtapojen ja -ympäristöjen vuoksi ja koska kilometrejä ei ollut vielä kertynyt kovin paljon. Jokaisesta ohjelmasta löytyi jotain positiivista mitä muissa ei ollut, ja samaan aikaan jokaisesta puuttui jotakin. Nykyään Rami on hetkeksi pysähtynyt *Ableton Live* -ohjelmaan.

Wilma on vahvasti sitä mieltä, että kuulee Ramin edelleen kritisoivan ohjelmia ja laitteistoa ja on aina kehittämässä parempaa versiota päässään. Niin kuin aiemmin jo mainitsimme, Wilman keskittyminen herpaantuu herkästi ja siksi on ollut hyvin olennaista saada laitteisto toimimaan niin ettei ideoidessa tai äänittäessä tarvitsisi odotella kauan. Rami päivittää edelleen ohjelmia ja tekniikkaa jatkuvasti sillä olemme huomanneet, kuinka paljon se vaikuttaa mielentilaamme ja näin aiheuttaa konflikteja herkemmin.

Biisiä ei työstetty myöskään samassa paikassa. Wilma kirjoitti idean kotonaan Merihaassa, työstimme tuotantoa mökillä, koulussa sekä Ramin asunnolla Lauttasaaressa ja lopulta Merihaan kotistudiossamme, jonka rakensimme Ramin muutettua sinne. Midnight Hours -demo oli tässä vaiheessa saanut levy-yhtiön kiinnostuksen kahden muun biisin lisäksi. Wilma allekirjoitti levytyssopimuksen Mendi Moon -projektille ja jatkoimme biisien työstämistä kotonamme. Aikaa kului ja halusimme hioa tuotantoa ennen julkaisua. Levy-yhtiö halusi myös varmuuden vuoksi äänittää laulut uudestaan isossa studiossa paremmalla kalustolla.

Wilmalle järjestettiin studiopäivä missä äänitimme mm. Midnight Hours -biisin laulut uusiksi. Rami sai tulla mukaan ja hänestä oli hyvin paljon apua mm. laulattamisen kanssa ja toi muutenkin tuottajan tietämyksensä äänitystilanteeseen. Sessio kesti yli 10 tuntia ja äänitimme Midnight Hours -kappaleen lisäksi debyyttisinglemme raitoja. Emme kuitenkaan olleet myöhemmin täysin tyytyväisiä äänityksiin ja vaihdoimme lopulliseen versioon sekä vanhoja, että uusia kotistudiossamme otettuja ottoja niiden tilalle.

Laatu oli onneksi tarpeeksi hyvä ja ottojen yhdisteleminen oli mahdollista. Saatuamme biisin vaiheeseen, missä olimme molemmat viimein tyytyväisiä, levy-yhtiö hyväksyi lopputuloksen. Rami keräsi kaikki biisin tiedostot yhteen Pro Tools -projektiin ja lähetti ammattimiksaajalle ja sieltä -masteroijalle, jotka molemmat tekivät erinomaista työtä. Huomasimme äänitysprosessissa, kuinka tärkeä oikean tunnelman luominen oli äänittäessä, ja kuinka olimme luoneet sellaisen vuosien varrella kokemustemme kautta. Vaikka ammattistudion äänityspäivä oli mukava, kykenimme saamaan kotioloissa jotain sellaista, mitä ei muualta voinut saada. Tästä ajatuksesta olemme pitäneet vahvasti kiinni tähän päivään asti.

9.4 Julkaisu ja musiikkivideo

Meillä ei ollut aikaisempaa kokemusta ammattilaisen miksauksista, ja kun saimme Midnight Hours -biisistä ensimmäisen version sähköpostiin, totesimme sen olevan erilainen kuin omamme. Totesimme pian myös sen olevan todella hyvä asia ja olimme hyvin tyytyväisiä. Tämä osoitti meille jälleen kerran levy-yhtiön antaman edun sekä objektiivisten korvien mahdollistavan paljon. Miksaaja nosti mm. Ramin soittamia rumpuraitoja esille aivan uudella tavalla kuin omassa versiossamme. Biisi parani ja saimme vielä mahdollisuuden hioa niitä yksityiskohtia, jotka olivat meille tärkeitä. Masterointivaiheessa kappale parani vielä entisestään ja musiikki oli julkaisuvalmista.

Julkaisuun kuului kuitenkin paljon muutakin kuin valmis biisi. Tarvitsimme kansikuvan ja markkinointisuunnitelman. Tuntui kuitenkin, ettei selkeää suunnitelmaa ollut. Meillä ei ollut ymmärrystä eikä rohkeutta kysyä, mitä osia levy-yhtiö tarkalleen hoitaa, jotta olimme voineet tehdä sen lisäksi vielä itsenäistä työtä. Oletimme asioita ja kommunikointi tuntui tietämättömyytemme vuoksi haastavalta. Meillä oli vertailuna debyyttisinglemme *White Stairs*, jolle äänitimme mm. *Spotify*-mainoksen. Emme ymmärtäneet, ettei markkinointikaava ole aina sama ja hämmennyimme tilanteesta. Havahduimme mm. myös myöhässä siihen, ettei kappaleeseen liittyviä promootiokuvia ollut tarpeeksi.

Saimme mahdollisuuden tehdä musiikkivideon ja aloitimme sen suunnittelua ja käsikirjoitusta. Wilmalle oli tärkeää, että asusteet ja rekvisiitat olivat mahdollisimman paljon hänen näköisiään. Hän käytti paljon aikaa niiden suunnitteluun ja Rami otti vahingossa vastuuta videon tuottajaroolista. Hän otti mm. yhteyttä näyttelijöihin, osti kuvauspäiville kaikille syötävää sekä tarkisti, että kaikki olivat sovittuun aikaan paikalla. Rami jopa selvitti, miten tehdä Wilman toivomia kampauksia ja hoiti lopulta toteutuksenkin.

Saimme kolme tiivistä kuvauspäivää, mihin piti mahduttaa videon tarinaan tarvittavat kohtaukset, maskeeraus ja kampaus, valaistus ja lavasteiden asettelu sekä itse kuvaaminen ja purku. Päivät olivat pitkiä ja uuvuttavia mutta myös jännittäviä ja hauskoja. Olimme tilanteessa ensimmäisen kerran ja aikatauluja oli vaikea saada pysymään suunnitelman mukaisesti. Saimme lopulta kuitenkin videon tehtyä ja samalla otettua kansikuvan biisille. Tässä linkki musiikkivideoon: https://youtu.be/0QUR_Doh68E

Wilman omien sanojensa mukaan hän ei olisi koskaan selvinnyt ilman Ramin tukea ja apua. Rami oli taas kerran vienyt tuottajaroolinsa aivan uudelle tasolle ja vielä ilman palkkaa. Parisuhteemme vaikutti motivaatioon vahvasti sillä toisen henkinen hyvinvointi ei olisi ollut niin merkittävässä asemassa jo pelkästään sen kannalta, ettei omista huolistä ole välttämättä tapana puhua yhtä avoimesti työsuhteessa. Asumme kuitenkin saman katon alla ja kokemuksemme vaikutti ja vaikuttaa edelleen vahvasti arkeemme ja toisiimme. Opimme kuitenkin Midnight Hours -projektin myötä kuinka paljon tarvitsemme myös ulkopuolista apua, vaikka kuinka haluisimmekin tehdä ja hoitaa asioita kahdestaan. Vaikka saisimme lisää kokemusta työtehtävistä, aika ei yksinkertaisesti riitä kaiken hoitamiseen etenkin alalla, josta ei pääosin saa riittävää palkkaa, jos ollenkaan. Pyrimmekin suunnittelemaan seuraavat julkaisut ja niihin liittyvät osat paremmin, jotta pysymme keskittymään päätehtäviimme tehokkaasti.

Midnight Hours toi kuitenkin paljon hyvää ja kuuntelijoita oli paljon odotettua enemmän mm. YouTubessa. Positiivisia kappaleita on joskus hyvinkin vaikea kirjoittaa omaan käyttöön ja olemme onnellisia luomastamme tarinasta ja kappaleesta. Se on merkittävä osa projektia, sillä se kertoo paljon sen parhaista puolista. Olemme olleet joskus hyvinkin uupuneita julkaisujen jälkeen mutta yhteistyömme ja parisuhteemme on lisännyt projektiin huomattavan paljon merkittävyyttä ja auttanut jaksamiseen. Meillä on nyt yhteinen päämäärä ja unelma, joista molemmat hyötyvät yhtä paljon. Vaikka emme olisi tätä todenneet vielä vuosia sitten, parisuhteemme menee musiikin edelle ja musiikki on se väline, jolla kykenemme saamaan siitä kaiken irti.

9.5 Live

Kun oli aika tehdä ensimmäinen live-keikka, halusimme, että se näyttää ja kuulostaa Wilman tyyliseltä. Tämä tarkoitti tarkasti suunniteltua esitystä ja livebändiä. Wilma teki paljon ompelutöitä sekä omia, että bändinsä asujaan varten, jotta näyttäisimme kokonaisuudelta. Rami auttoi rekvisiitan kanssa. Olemme onnekkaita, että saimme hyviä ystäviä mukaan kokoonpanoon:

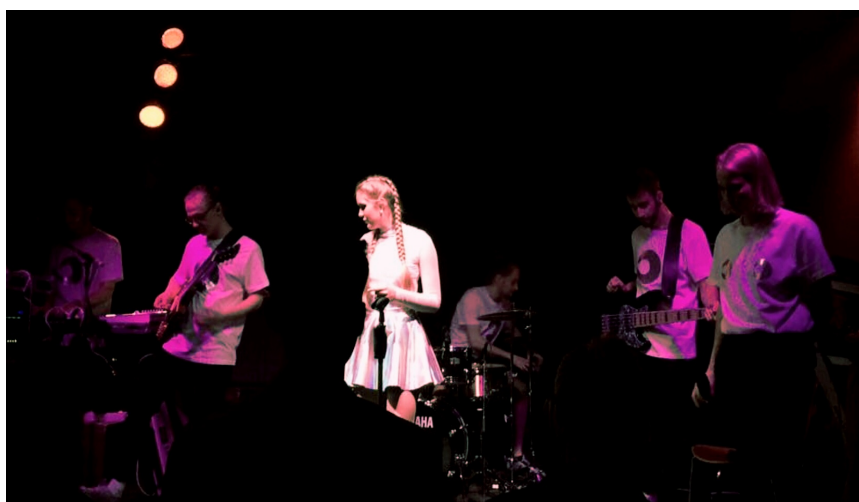
Ville-Pekka Vaaralahti, rummut

Eero Maijala, basso

Kalle Outila, kitara

Linnea Hildén, taustalaulu ja sello

Sekä myöhemmin myös Joanna Jakobsson, taustalaulu

Kuvio 11. Mendi Moon livenä Semifinaalissa 2018. Kuva yleisöstä.

Rami soitti koskettimia ja midikontrolleria ja toimi bändin pääsääntöisenä vetäjänä. Hän piti treenejä bändin kanssa myös ilman Wilmaa tai laulajia löytääkseen hyvän suunnan biisien live-versioille. Wilma työsti laulajien kanssa stemmoja erikseen. Midnight Hours-kappaleessa oli jo luonnostaan akustiset rummut tuotannossa mutta esimerkiksi basso muokattiin elektronisesta lähestymisestä sähköbassolle sopivaksi ja kitaralle löydettiin

paikka kappaleessa. Ramille oli haaste soittaa koskettimia ja pohtia mitä elementtejä soittaa ja mitä samplata midikontrollerille. Tämän lisäksi oli olennaista pohtia, mitä taustanauhasta otetaan pois ja mitä sinne jätetään. Rami muokkasi tuotannon sen mukaan, että se sopisi bändin kanssa käytettäväksi. Keikkaa varten piti myös miettiä tarkasti, mitä Mendi laulaa ja missä hän pitää hengitystaukoja ja vaihtoehtoisesti antaa taustalaulajien laulaa hänen osuuksiaan. Midnight Hours on laulullisesti haastava ja intensiivinen emmekä olleet pohtineet sen esittämistä live-olosuhteissa työstäessämme kappaletta. Taukoja on liian vähän, jotta kappaleen kaikki sanat olisi mahdollista laulaa yksin. Usein voi olla haastavaa luoda kiinnostavaa live-versiota kappaleesta, jota on työstänyt studiossa ilman mietteitä bändiversiosta. Midnight Hours -biisin kohdalla tämä oli suhteellisen luontevaa ja bändin jäsenet ymmärsivät heti mitä olimme hakemassa.

Kuvio 12. Bändille hopeiset keikkakengät. Kuva: Rami Bakieh

10 Pohdinta

Olemme analysoineet opinnäytetyössämme hyvän tiimin rakenneosia, Mendi Moon -projektin kehitysvaiheita sen nimen synnystä alkaen, tutkineet musiikillisia vaikuttajia ja identiteettejämme projektissa, pohtineet parisuhteemme integroitumisen merkitystä, tehneet psykologisia tutkimuksia, sekä muistelleet ja analysoineet Midnight Hours -kappaleen tekoprosessia, joka on jäsentänyt työskentelytapojamme ja roolejamme nykyiseen muotoonsa. Pitkän itsetutkiskelun, tutkimusten, ja värikkäiden keskustelujen jälkeen, haluammekin palata takaisin tärkeimpään tutkimuskysymykseemme:

Mitä yhteistyö merkitsee projektissamme?

10.1 Mendi Moon -projektin kehitys

Mendi Moon -projektin synty ja kehitysvaiheet saivat meidät muistamaan, kuinka pitkälle olemme tulleet. Olemme molemmat kunnianhimoisia, emmekä useinkaan muista arvostaa sitä pitkää ja mutkikasta matkaa, jonka olemme kulkeneet ja muovanneet meidän näköiseksemme. Murehdimme menneitä ja palaamme usein ajatuksissamme taaksepäin siihen, mitä olisimme voineet tehdä paremmin. Tämä on opettavaista, mutta vie välillä turhankin paljon energiaa. Ehkä juuri sen kaltainen reflektointi kantautuu varovaisuuden identiteettiipiirteistämme mutta se jääköön arvoitukseksi. Olemme luottaneet vahvasti intuitioomme, ja se on kantanut hedelmää. Koemme usein katuvamme niitä hetkiä, jolloin emme ole luottaneet omaan visioomme. Välillä olemme kuitenkin halunneet ohjata projektia liian vahvasti ilman ulkopuolista apua, joka on näkynyt esimerkiksi uupumuksena.

Arvomme määrittelevät paljon musiikkiamme ja se, että Rami on jakanut samoja arvoja Wilman kanssa, on ollut todella olennainen osa projektia. Ymmärrämme toisiamme, ja koska kunnioitamme toistemme arvoja, kunnioitamme toisiamme tiimissä ja pystymme luottamaan toiseen olematta samassa huoneessa perustelemassa näkemystään jokaisen tekovaiheen kohdalla. Haluamme menestyä Mendi Moon -projektin avulla, tehdä hyvää ja luoda yleisölle yhteenkuuluvuuden tunteen sekä tärkeitä muistoja. Koemme yhteisen päämäärän ja luottamuksen olevan kaiken A ja O, ja olemme myös huomanneet, ettei se ole itsestäänselvyys. Katzenbach ja Smith selittävät hyvän tiimin ominaisuudet selkeästi ja ytimekkäästi. Myös kokemustemme pohjalta olemme samaa mieltä

heidän kanssaan. Nykyään emme enää koe Mendi Moon -projektin olevan Wilman projekti, jossa on tiimi apuna. Projekti kuuluu yhtä lailla molemmille. Rami ei ole tilapäinen jäsen ja tunne yhteisestä menestyksestä on todella motivoiva ja voimaannuttava. Opin näytetyötä kirjoittaessa ja kehitysvaiheiden muistelun tuloksena saimme molemmat positiivisen muistutuksen Ramin työmäärästä perinteisen tuottajuutensa ulkopuolelta.

On hauskaa ajatella, että päädyimme lopulta tekemään parityötä. Aloitimme yhteistyön keskenämme, ja päädyimme monen mutkan kautta tekemään projektia taas kahdestaan. Olemme todella kiitollisia jokaisesta jäsenestä, jotka ovat kuuluneet tiimiimme, sillä olemme oppineet heidän avullaan ryhmätyöskentelystä paljon. Pystymme tekemään parempia ratkaisuja myös muissa projekteissa, joissa työskentelemme jatkuvasti muiden tekijöiden ja artistien kanssa yhdessä ja erikseen. Monen vuoden yhteistyön jälkeen tunnemme toisemme läpikotaisin ja olemme olleet osana toistemme elämänvaiheita myös parisuhteemme ulkopuolella. Koemme sen olevan todella merkittävä voimavara etenkin työsuhteemme kannalta, sillä pystymme sen avulla ymmärtämään toisiamme suhteen ulkopuolisesta näkökulmasta. Pystymme sen avulla päättämään, miten käyttäytyisimme ilman romanttisen suhteen olemassaoloa, mikä auttaa meitä palaamaan ystävyysuhteenomaiseen tilaan muiden tekijöiden läsnä ollessa.

Tiedostamme kuitenkin kokemustemme myötä, kuinka tärkeä arvo objektiivisella tiiminjäsenellä on, ja pyrimme saamaan lisää ihmisiä ympärillemme täyttämään ne raot, joita emme kahdestaan kykene täyttämään. Projektin ulkopuolisella henkilöllä voi olla kiinnostavia näkemyksiä esimerkiksi brändin kannalta, sillä tiedämme todella hyvin omassa päässämme millainen Mendi Moon on, mutta emme osaa välttämättä tuoda olennaisimpia osia esille. Heille voi myös soitattaa kappaleita, jolloin voimme saada parhaimmassa tapauksessa palautetta henkilöltä, joka ei ole koskaan kuullut biisiä tai edes Mendi Moonin musiikkia. Toki on tärkeää luottaa loppupeleissä omaan intuitiiviseen visioon, sillä kaikkia ei voi eikä tarvitsekaan miellyttää.

Musiikilliset identiteettimme pohjautuvat vahvasti taustoihimme. Etenkin viime vuosina olemme tehneet musiikkia ahkerasti ja kehittyneet valtavasti. Pyrimme opinnäytetyön inspiroimana hyödyntämään entistä tehokkaammin musiikkitaustaamme, jota toisissamme niin kovasti arvostamme. Olemme kiitollisia, sillä olemme saaneet toisiltamme jatkuvasti suoraa ja rakentavaa palautetta, mikä vaatii yleensä erittäin läheisen ja luottamuksellisen suhteen. Silti emme voi painottaa tarpeeksi, kuinka tärkeää on saada pa-

lautetta muualtakin. Musiikilliset identiteettimme ovat muovautuneet toistemme ansiosta, mutta myös samankaltaistuneet, mikä ei luultavasti tule muuttumaan, jos jatkamme samaan malliin. Opinnäytetyömme on ollut tärkeä muistutus siitä, kuinka tiiviisti olemme kasvaneet yhteen musiikin tekijöinä, ja tarvitsemme siksi objektiivisia silmäpareja enemmän kuin koskaan.

Arvostamme työpanostamme, olemme kiitollisia toisillemme ja loppujen lopuksi ylpeitä työstämme, ja huomasiimme opinnäytetyötä kirjoittaessa, että todella haluamme tehdä jatkossakin töitä yhdessä. Motivaatio on ollut aika ajoin hukassa, ja maailman menot tahtovat viedä uteliaita tekijöitä moneen suuntaan. Tärkeintä onkin ollut huomata, kuinka paljon iloa olemme saaneet projektista, ja kuinka motivoituneita olemme kokeilemaan uusia ideoita, joita olemme keränneet tutkiessamme työskentelyämme.

10.2 Parisuhteen integroituminen

Muilla on usein hyviä neuvoja mutta jos jokin tuntuu hyvältä ja oikealta, siitä kannattaa mielestämme pitää kiinni. Olemme molemmat ihmisiä, jotka ovat aina uskoneet tähän mentaliteettiin. Meille sanottiin monesti, että parisuhde ja työ eivät sovi yhteen. Ihminen tarvitsee toki omaa aikaa mutta tarpeen määrä riippuu täysin yksilöstä. Olemme täysin toisissamme kiinni ja ymmärrämme, että mahdollinen ero tulisi vaikuttamaan jokaiseen elämänalueeseen. Olimme itsekkin aikoinaan vahvasti sitä mieltä, että seurustelu ja työnteko eivät sovi yhdistettäväksi ja suhteemme alkuvaiheessa puhuimme jatkuvasti siitä, että lopetamme parisuhteemme, jos työnteko alkaa kärsiä. Musiikin teko on meille kaikki kaikessa ja olemme onnellisia siitä, että olemme saaneet pitää molemmista kiinni. Lopulta olemme vain laajentaneet yhdessäolon merkitystä ja teemmekin lähes kaiken yhdessä arjessa, töissä ja vapaa-ajalla, mistä nautimme kovasti.

Työnteko kärsii välillä parisuhteemme vuoksi mutta emme koe uhrauksen olevan yhtä merkittävä, kuin mitä olemme loppupeleissä sen kautta saaneet. Parisuhteemme on tuonut mm. valtavasti syvyyttä projektiimme ja vahvistanut idyllisen tiimin ominaisuuksia. Toimivan tiimin löytäminen on joskus erittäin haastavaa ja ymmärrämme arvostaa sitä paremmin opinnäytetyömme myötä. Se, että tunnemme näin hyvin mahdollistaa mm. tekemään johtopäätöksiä ja ratkaisuja toisen puolesta luomisprosessin aikana. Pystymme ikään kuin menemään toisen pään sisään yhteistyömme kokemuspohjan ansiosta. Välillä oletukset voivat toki mennä pieleen mutta useimmiten ne osuvat oikeaan, jolloin ne säästävät aikaa ja lisäävät tehokkuutta työskentelyyn.

Olemme kuitenkin sitä mieltä, ettei ole tarve seurustella löytääkseen ja kehittääkseen hyvän työryhmän. Ihmiset ovat erilaisia ja meidän kohdallamme seurustelu on tuonut lisäarvoa työskentelyymme.

Parisuhteen integroiminen työsuhteeseen on vaatinut molemmilta paljon töitä. Musiikki on luovaa ja aikataulut vaihtelevia, ja on hyvin yleistä tehdä töitä ryppäissä säännöllisen työaikataulun sijaan. Tämä on yleensä parisuhteessa ongelma, sillä yhteisiä aikatauluja on vaikea hahmottaa ja sovittuja menoja joutuu usein säätämään uudelleen. Tämä saattaa olla loukkaavaa sille osapuolelle, jonka säännölliset menot eivät sotke yhteisiä aikatauluja. Toisen on myös ymmärrettävä luovan tilan tarve ja arvostettava sitä. Etenkin alkutaipaleella taitelijan kanssa seurustelu on usein jatkuvaa joustamista, josta pitää pystyä keskustelemaan rakentavasti yhteisen ymmärryksen löytämiseksi. Taiteilijat eivät usein pysty ennustamaan taloudellista tilannettaan, saattavat tehdä välillä pitkiä työpäiviä putkeen projektiluontoisen työnsä vuoksi. Luovuutta on tarpeellista hyödyntää usein juuri silloin, kun se taitelijasta intuitiivisesti tuntuu siltä, joka vaatii kumppanilta huomattavan paljon kunnioitusta yhtäkkisiä ideoita kohtaan. Suhteessamme on ollut erittäin tärkeää löytää balanssi työn ja seurustelun välillä sillä niiden erottaminen on jatkuva haaste etenkin sen vuoksi, että asumme työpaikallamme.

Musiikki on molemmille intohimo ja elämäntyö, jota voimme kotistudion avulla kehittää entistä monipuolisemmin. Tämä sumuttaa helposti työpaikan ja vapaa-ajan rajat. Olemme siitä huolimatta toistuvasti todenneet, että kotistudiosta on enemmän hyötyjä kuin haittoja. Se, että voimme työstää luovaa ideaa heti kun se ilmestyy, on meille rauhoittava ajatus. Vaikka molemmilla olisi omia tehtäviä, ja tarvitsisimme työrauhaa, voimme helposti esimerkiksi syödä yhdessä ja näin pystymme viettämään aikaa myös kiireisen työpäivän keskellä. Teemme usein pitkiä päiviä ja työstämme monia projekteja rinnakkain. Olemmekin vitsailleet paljon siitä, ettei kukaan muu haluaisi seurustella kanssamme tiukkojen aikataulujen ja työorientoituneisuutemme vuoksi. Koska olemme molemmat luovia taiteilijoita ja henkilökohtaisetkin päämäärämme ovat hyvin samankaltaisia, ymmärrämme toistemme tarpeita hyvin. Kun luovuus iskee, kykenemme antamaan toiselle tilaa loukkaantumatta, sillä tiedämme, kuinka tärkeitä ne hetket ovat. Wilman tädin sanoja lainataksemme: *”Parisuhteessa tärkeintä ei ole rakkaus, vaan kunnioitus”*.

10.3 Testitulosten tulkinta

Niin kuin jo aiemmin totesimme, psykologisten testien tekeminen oli erittäin opettavaista. Tärkeintä prosessissa oli yhteiset keskustelut, joita syntyi testitulosten analysoimisen ohella. Koemme vahvasti, että ymmärrämme toisiamme paremmin ja olemme erittäin positiivisesti yllättyneitä testien laadusta. Tiedostamme niiden puutteet mutta olemme loppupeleissä iloisia, että lisäsimme ne opinnäytetyöhömmе. Testit eivät sovi välttämättä kaikille mutta ottaen huomioon luottamussuhteemme sekä jatkuvaan henkiseen kehittymiseen tähtäävät luonteemme, oli niistä meille paljon hyötyä. Aiomme tehdä testejä tulevaisuudessakin ja soveltaa saamaamme tietoa sekä projekteihimme, että vapaa-ajan suunnitteluun.

Oivalsimme testien kautta esimerkiksi sen, kuinka etätyö ei välttämättä olekaan Ramille paras ratkaisu, sillä testien mukaan sosiaalinen läsnäolo ja tuki tehostaa hänen työskentelyään. Tämän Rami koki pitävän paikkaansa ja aiommekin ottaa tämän huomioon tulevaisuudessa. Olemme nimittäin viime aikoina työstäneet erityisesti Mendi Moon -projektia viestien ja yhteisten tehtävälisterien avulla, yhteissessioiden sijaan. Wilma taas löysi testien avulla syyn siihen tunteeseen, ettei tiimi arvosta hänen kovaa työpanostaan. Tämä voisi johtua esimerkiksi siitä, että ei itse ymmärrä tiimin jäsenillä olevan erilaisia päämääriä ja joskus rationaalinen tehokkuus ei ole tiimin kannalta paras lähestymistapa työskentelyyn. Esimerkiksi joidenkin tekijöiden päämäärä on verkostoitua mukavassa ja hausassa ympäristössä määrätietoisuuden suorittamisen sijaan.

Testit olivat eduksi myös opinnäytetyön kirjoittamisen aikana, sillä kehitimme työskentelyämme myös sen kautta. Huomasimme referoivamme tuloksia jatkuvasti etenkin konfliktitilanteissa, kun toinen käyttäytyi testien mainitsemaalla tavalla. Tämä oli aika ajoin myös hieman rasittavaa. Koimme kuitenkin pystyvämme nauramaan kommentteille jälkeenpäin ja niistä oli osittain myös paljon hyötyä itsetutkiskelun kannalta. Huomasimme Ramin ideoivan paljon työmme aikana ja olevan se kannustava voima, joka auttoi Wilmaa jaksamaan eteenpäin. Wilman tarkkuuden ja sinnikkyuden ansiosta työnteko pysyi järjestyksessä ja aikataulussa oli mahdollista pysyä kovan uurastuksen tuloksena.

10.4 Midnight Hours -prosessin merkitys

Kappaleen luomisvaihe, sekä kaikki julkaisuun liittyvät kokemukset ovat opettaneet meille, kuinka paljon pystymme hyvän tiimityöskentelymme ansiosta tekemään mutta myös ulkopuolisen avun tarpeemme. Pohtiessamme ja muistelleessamme prosessia pääsimme refleктоimaan sitä nykyisiin työtapoihimme ja saimme muistutuksen siitä, kuinka paljon todella olemme kokeneet yhdessä ja oppineet toisiltamme. Tämä on hyvin tärkeää, sillä osaamme sen avulla arvostaa työtämme paremmin, mikä auttaa meitä jaksamaan eteenpäin.

Midnight Hours on myös opettanut näkemään, mitkä asiat hallitsemme, missä koemme tarvitsevamme kehitystä ja mitä taitoja voisimme hyödyntää paremmin. Meidän pitää esimerkiksi opetella neuvottelemaan palkasta, mikä auttaisi pitämään sovitusta aika-tilausta paremmin kiinni. Osaamme luoda kuvauksellista materiaalia ja voisimme hyödyntää visuaalisia taitojamme enemmänkin mm. sosiaalisessa mediassa. Vaikka kykenemme tekemään tehokasta työtä, välillä on tärkeä etsiä oikeanlainen tila ja tunnelma luovalle työlle ja suunnitella kalenteri niin, että virheille on aikaa.

Vaikka kotistudiomme on meille rakas ja toimiva työpaikka, mökkireissu muistutti, kuinka tärkeää on vaihtaa välillä maisemaa. Sen avulla pystyimme työstämään projektia yhtäjaksoisesti ilman keskittymistä herpaannuttavia tekijöitä, joita jatkuvasti kohtaamme kotonamme. Reissu on myös tapa viestiä muille, että vaadimme keskittymisrauhaa. Tällöin muut voivat arvostaa aikaamme tietäen, milloin voimme jatkaa heidän projektien parissa, mikä vähentää huomattavasti stressiä molemmin puolin.

Prosessi muistutti meitä myös siitä, kuinka luovia olemme, sekä siitä, että voimme luottaa harkintakykyymme. Yleensä olemme katuneet niitä asioita, joissa emme ole luottaneet intuitioomme. Unohdamme välillä, kuinka paljon olemme saaneet apua muilta ja kuinka paljon olemme kokeneet yhdessä ja erikseen. Ymmärrämme mitä kova työ vaatii ja osaamme arvostaa muiden aikaa paremmin kuin koskaan aikaisemmin. Nyt olisi kuitenkin tärkeää osata pyytää muiden aikaa ja harjoitella neuvottelutaitoja, koska olemme huomanneet projektin seisovan paikallaan ilman näitä ominaisuuksia. Onneksi meillä on hyviä ystäviä, jotka täydentävät työtiimiämme objektiivisemmasta näkökulmasta.

10.5 Tavoitteet, tulokset ja tulevaisuus

Tavoitteenamme oli saada uusia näkökulmia projektiimme muistelemalla sen syntyä ja kehitysvaiheita. Tässä onnistuimme, sillä koemme olevamme hyvin motivoituneita projektin suhteen. Opinnäytetyö lisäsi ymmärrystämme kehitysalueistamme ja saimme uusia työkaluja tarkastella projektissa syntyneitä ongelmia. Onnistuimme pohtimaan yhteistyömme merkitystä laajasti, sillä otimme kokemustemme lisäksi huomioon toistemme näkemykset ja tieteellisiä tutkimuksia. Olisimme kuitenkin voineet hyödyntää muiden apua ja haastatella mm. tiimin entisiä jäseniä, levy-yhtiötä tai nykyisiä kollegojamme saadaksemme mahdollisimman objektiivista tietoa työskentelystämme. Kun huomasimme aikataulukiiroemme, päätimme jättää aikaa vievät etäpuhelut pois kokonaisuudesta. Kirjoitimme työtämme *COVID-19* -pandemian² aikana, mikä vaikutti työskentelyymme etäännyttäen meidät mm. koulutiloista, joissa olisimme voineet saada vertaistukea ja ideoita opinnäytetyöprosessimme aikana.

Opinnäytetyömme on kahden ihmisen subjektiivinen kokemus yhteistyöstä, musiikin tekemisestä ja Mendi Moon-projektin kehityskulusta, eikä siitä voi siten tehdä yleisiä johtopäätöksiä. Työstä voi kuitenkin olla apua ja sitä voidaan hyödyntää etenkin parisuhteissa olevien työparien keskuudessa sekä muiden työparien ja tiimien työskentelyssä. Se voi antaa uusia näkökulmia itsetutkiskeluun ja auttaa pohtimaan omaa työskentelyä kokemustemme kautta. Opinnäytetyömme kertoo, millainen on hyvä tiimi tieteen ja meidän näkökulmastamme ja kerromme avoimesti myös niistä virheistä, joita olemme tehneet matkan varrella. Tämä voi olla hyödyksi oman työskentelyn reflektoinnissa. Työmme voi olla avuksi mm. tuottajille, kirjoittajille, artisteille ja työtä yhdessä tekeville pariskunnille, jotka pohtivat, millaisia työvaiheita voi liittyä projektin luomiseen ja kehittämiseen. Toivomme inspiroivamme sekä uusia, että vanhoja musiikinalan tekijöitä työmme kautta.

² COVID-19 -pandemia on maailmanlaajuinen ilmiö, jossa vaarallinen virus on muuttanut ihmisten arkea mm. eristämällä heitä koteihinsa, ja sulkemalla kouluja ja työpaikkoja. Se on edelleen käynnissä 2020, kirjoittaessamme opinnäytetyötämme.

Aiomme kehittää työskentelytaitojamme tulevaisuudessakin ja huomasimme esimerkiksi sen, kuinka paljon apua psykologisista tutkimuksista oli. Joskus on myös hyvä peilata muistelemaan projektin työvaiheita, mitä meidän kohdallamme tulee harvoin tehtyä. Tämä auttoi meitä mm. arvostamaan työtämme, joka on tärkeää esimerkiksi henkisen jaksamisen ja sisäisen motivaation kannalta.

”Mitä yhteistyö merkitsee projektissamme?”, on laaja ja moniulotteinen kysymys, johon haluamme vastata, että se on projektimme ydin. Projekti on muokannut meitä, ja olemme puolestamme muokanneet projektia. Jos lopettaisimme yhteistyön, olisi vaikea kuvitella projektin jatkuvan, vaikka se onkin mm. nimensä puolesta hyvin henkilökohtainen Wilmalle. Yhteistyö antaa meille voimaa puskea eteenpäin kohti unelmiamme, ja koemme tarvitsevamme toisiamme saavuttaaksemme päämäärämme. Tekemisen ilo pohjautuu nimenomaan yhteistyöhömmme, jonka koemme projektin tärkeimmäksi palaseksi. Näin ollen toteamme: vaikka projekti muuttuu, yhteistyömme pysyy.

Lähteet

Anttila Raija, Eronen Sanna, Kallio Minka ym. 2012.

Persoonaa 2 –Kehityopsykologia. Suomi: Edita <https://www.kaupoille.fi/Persoonaa-2-Kehityopsykologia> (luettu: 14.5.2020)

Bassuk, Cynthia 2015. The Yin and Yang of Relationships. Chicago: Artemis Counseling. <https://artemiscounseling.com/the-yin-yang-of-relationships/> (luettu: 15.5.2020)

Belbin, Meredith 1981. Belbin -personality test, Cambridge, UK: Belbin ® <https://www.belbin.com/about/belbin-team-roles/> (luettu: 14.5.2020)

Briggs & Myers 1944. 16 personalities -test, 2011-2020. Cambridge, UK: NERIS Analytics Limited. <https://www.16personalities.com/fi/persoonallis3uustesti> (luettu: 9.5.2020)

Cameron, Julia 2010, Tie Luovuuteen. Helsinki: LIKE Kustannus. <https://like.fi/kirjat/tie-luovuuteen-p/> (luettu: 13.5.2020)

CAPT, 2018. The Story of Isabel Briggs Myers. Gainesville: Center for Applications of Psychological Type, Inc <https://www.capt.org/mbti-assessment/isabel-myers.htm> (luettu: 11.5.2020)

DeVoto, Mark. 2003. "Analysis". The Harvard Dictionary of Music, neljäs versio, muokattu: Don Michael Randall. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press. ISBN 0-674-01163-5. https://en.wikipedia.org/wiki/Musical_analysis (luettu 12.5.2020)

Huuhka, Eija & Pöntinen, Riikka 2011. Narratiivinen tutkimus. PDF-dokumentti. Suomi. <http://hanna.vilkka.fi/wp-content/uploads/2011/12/Narratiivinen-tutkimus.pdf>, (luettu: 10.5.2020)

Jon R. Katzenbach & Douglas K. Smith, 1998.

Tiimi ja tuloksekas yritys. Suomi: WSOY

https://www.booky.fi/tuote/jon_r/tiimit_ja_tuloksekas_yritys/9789510232927 (luettu 12.5.2020)

Miller, John 2013. Relationships: Being Different is Okay. Denver Colorado: QBQ.
<https://qbg.com/relationships-being-different-is-okay/> (luettu: 15.5.2020)

NERIS, 2011-2020. Our Framework. Cambridge, UK: NERIS Analytics Limited.
<https://www.16personalities.com/articles/our-theory> (luettu: 15.5.2020)

Partanen, Johannes 2019. Raami: Älykäs intuitio ja miten käytämme sitä. Suomi: S&S
 2016 <https://tiimiakatemia.com/underground/raami-alykas-intuitio-ja-miten-kaytamme-sita/> (luettu: 10.5.2020)

Pattison, Pat 2010. Writing Better Lyrics.
<https://oxfordsongwriting.com/writing-better-lyrics-notes-on-pattison/> (luettu: 9.5.2020)

PersonalityDesk, LLC 2006-2011. The Remarkable Story of the MBTI®: How Two Unlikely Theorists Created the World's Most Popular Personality Test". United States: Personality Desk LLC.
<https://web.archive.org/web/20120123194326/http://www.personalitydesk.com/story/story-of-mbti-briggs-myers-biography> (luettu: 11.5.2020)

Recording Academy, 2008. Producer – Grammy award eligibility, Crediting definitions. Verkkodokumentti. https://www2.grammy.com/PDFs/Recording_Academy/Producers_And_Engineers/Producer_Definitions.pdf (luettu 5.6.2020)

Ryan, Rosanna 2015. How our surroundings affect the way we think and feel. Sydney: ABC Radio National <https://www.abc.net.au/radionational/programs/sundayextra/how-our-surroundings-affect-the-way-we-think-and-feel/6758818> (luettu: 16.5.2020)

Santavuori, Maria 2019. Maria Santavuoren opetuksesta tehdyt muistiinpanot: tekijä Wilma Virintie

Sinkkonen, Jari. 2018. Musiikilla luovuus kasvuun.
 Taide kohtaa tieteen -yleisöseminaari 29.8.2018 Sellosali
 Yhteistyössä Urkuyö ja Aaria -festivaali ja Suomen Aivosäätiö. Artikkeliteksti. Marju Lökström. <https://aivosaatio.fi/lapsi-ja-musiikki/> (luettu 13.5.2020)

Toimitus, 2019. ESFP -Tällainen ekstrovertti olet Myers -Briggs -tyypittelyn mukaan, Suomi: Evermind © <https://www.evermind.fi/esfp-persoonallisuus/> (luettu: 12.5.2020)

Liite 1.

Midnight Hours -kappale on kuunneltavissa esimerkiksi täältä:

<https://youtu.be/dgYIVFyLzM4>

Linkki musiikkivideolle: https://youtu.be/0QUR_Doh68E